

SEMNELE VENIRII LUI

Mulțumesc, frate Littlefield. Vă puteți așeza. Când vin în această biserică drăguță, pe care am avut privilegiul s-o pun cu câțva timp în urmă în lucrarea Domnului, și să fiu alături de fratele Littlefield și de turma de aici, este ca și cum m-aș întoarce acasă. Cu adevărat mă simt bine într-o atmosferă atât de primitoare.

Cu câțva timp în urmă, am vorbit cu fratele Littlefield și el mi-a zis: „Frate Branham, ce zici, nu vii să ne vezi și pe noi din nou?”

„Ba da, frate Littlefield, voi face aceasta bucuros, dar acum trebuie să plec. Mă voi întoarce prin aprilie și atunci te voi suna.”

Am venit din Arizona, apoi am plecat în Florida, iar când m-am întors, l-am sunat, dar el și scumpa lui soție erau deja în pat. Eu, care sunt treaz în toate orele, m-am gândit că toți sunt ca mine și că nu este prea târziu să-l sun. Mi-a răspuns soția lui și i-am spus că dacă va fi cu voia Domnului, voi fi aici pe sâmbătă. Deci este un mare privilegiu să fiu din nou aici.

Am vrea să-mi exprim recunoștința pentru cei de la motelul City Veiv și Lehi, pentru ospitalitatea de care au dat dovadă prin faptul că ne-au pus la dispoziție atâtea camere.

Acest loc ar fi bun pentru începerea unei treziri de modă veche de la Dumnezeu, în cazul în care creștinii vor fi prigonți. Este adevărat? Sigur că da. Venind

Încoace, am observat că de-o parte și de alta a cartierului general, este un spațiu mare de camping. Deci este un loc bun pentru o trezire.

M-am

gândit să facem duminică un studiu aici... Cred că cu trei duminici în urmă, am predicat o predică obișnuită, cam de șase ore. Nu pot să încep mai repede de trei, iar după ce te încălzești și începi să alergi, nu mai găsești locul potrivit să poți să te oprești. Voi știți că în Evanghelie nu există pauze și nu trebuie să ai un loc de oprire. Deci am avut un timp glorios.

Duminica

trecută am avut alte trei ore de învățătură din Cuvânt, despre timpul și ceasul în care trăim.

Este

glorios să vedem cum ne vorbește Scriptura despre timpul în care trăim, să ne întoarcem și să aducem la suprafață prorocia, să arătăm ce a fost și ce vorbește Domnul pentru viitor, ce va veni. Vedeți? Noi știm că acesta este adevărul. Nu poate da greș nicăieri, pentru că este scris în Cuvânt și Cuvântul este corect întotdeauna.

Acum

aș fi vrut să avem la dispoziție câteva seri, opt sau zece, în care bisericile să vină și să avem părtășie împreună. Dar nu putem face aceasta, pentru că de aici plecăm direct în Canada, cu indienii. Toamna trecută am fost împreună cu un misionar care avea mâinile roșii aici și aici, până aici. Când l-am întrebat ce s-a întâmplat, mi-a spus că a fost într-un loc unde erau indieni și a fost mușcat de insecte și de muște. Știți, acolo trebuie să trăiești cu ele.

În

Africa te mănâncă pur și simplu. Dacă ești misionar trebuie să treci printr-o mulțime de lucruri neplăcute, dar facem aceasta ca să putem câștiga oameni

pentru Hristos.

Îmi

pare atât de rău pentru Eddie și copiii lui, și de micuțul Eddie Byskal și soția lui, o femeie drăguță, dintr-o casă bună! Tatăl ei deține o companie mare, fiind președinte, iar ei și-au predat viețile în felul acesta. Sunt sigur că Dumnezeu este implicat în lucrarea aceasta, frate Littlefield. Acesta este cu adevărat un sacrificiu.

Cei

de acolo erau aproape toți catolici, dar ei l-au chemat pe șeful tribului și pe încă patru sau cinci indieni. Ei au intrat și s-au așezat pe jos, iar Duhul Sfânt a venit, le-a vorbit și i-a vindecat chiar acolo.

Vestea

despre aceasta s-a răspândit pe toată coasta, în sus și-n jos. Ei sunt pecari comerciali și circulă cu bărci mari, singurul mijloc de transport, și merg până la Vancouver, din insula Queen Victoria. Eu voi merge de-a lungul coastei până în Alaska, apoi mă întorc la Fort St. John și înapoi.

Va

urma Southern Pines în șase, șapte, opt, nouă, zece, unsprezece și doisprezece, cu fratele Bigby. Sunt sigur că mulți din voi îl știți din Columbia. Cred că este din Carolina de Sud.

De

acolo vom merge spre Cow Palace în Southgate, Los Angeles, unde ne așteptăm să avem o adunare mare.

Din

California vom merge sus în Oregon, Washington, apoi în Anchorage, Alaska. Apoi,

cu voia Domnului, la toamnă vom vedea unde ne vom duce să semănăm Sămânța. Nădărdim că vă veți ruga pentru noi.

Păstorul

vostru mi-a dat privilegiul să țin școala duminicală dimineața, de aceea m-am gândit că în seara aceasta vom pune baza unei rugăciuni pentru bolnavi.

Este

frumos când un om îți cedează amvonul de două ori la rând în aceeași săptămână. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Littlefield. El este un frate creștin minunat, așa că vă așteptăm. Dacă nu aveți servicii dimineața, vă așteptăm să ne vizitați.

După

cum am spus, în seara aceasta m-am gândit să ne rugăm pentru bolnavi. Biserica noastră este mică, dar fratele Littlefield a fost cu adevărat cumsecade să-i aducă pe acești oameni aici. Eu i-am zis: „Frate Littlefield, nu-mi ajunge timpul să stau destul aici, așa că haideți să avem o adunare la biserica ta.”

Este

ceva cu sfințenia bisericii. Îmi place biserica, vouă nu? Știți, noi apreciem auditoriile închiriate pentru că sunt mari, dar uitați-vă ce se petrece în ele în rest: tot felul de vulgarități, petreceri lumești de tot felul, de aceea pe acolo bântuie duhurile demonice. Înțelegeți? Acolo sunt tot felul de demoni, dar când ajungi la biserică, acolo este Duhul Sfânt. Vedeți? Deci este ceva deosebit cu venitul la biserică.

După

ce am fost plecat în Arizona și Domnul mi-a arătat ce urmează să se întâmple, mi-am notat ceva. De obicei, dacă este ceva ce nu spun oamenilor, îmi notez undeva, pentru că nu pot spune tot ce-mi arată El. Aici este Biblia, aceasta este Casa Lui unde stă El și locuiește cu voi, oamenii, și El știe că acesta

este adevărul.

Într-o

dimineață, în urmă cu șase săptămâni, cred că eram în drum spre Arizona cu fratele Sothmann, fratele Wood și doi sau trei administratori de la tabernacolul din Jeffersonville, am avut o vedenie despre un lucru ciudat.

Am

văzut doi oameni bine făcuți, care erau un fel de luptători. Erau îmbrăcați în haine obișnuite, dar erau bătăuși; aveau ceva unul împotriva celuilalt și voiau să se bată.

Au

ajuns într-un loc care semăna cu New York, și mergeau spre arena pe care am predicat atât de mult. Era un fel de loc mic și rotund în care au intrat și au început să se bată, iar unul dintre ei l-a omorât pe celălalt. Și am văzut ceva ca o apă sau ceva umed; parcă era un celofan sau ceva care a fost pus peste picioarele unuia din ei. Totul a devenit trist și tăcut, pentru că unul l-a omorât pe celălalt în luptă. Atunci m-am gândit: „Ei bine, Doamne, eu nu știu ce înseamnă aceasta.” Astfel, am notat repede ceea ce am văzut.

Și

voi știți ce s-a întâmplat cu două sau trei zile în urmă, cu cei doi luptători care s-au luptat la New York, și cum unul dintre ei l-a omorât pe celălalt. Vedeți?

Ei

este bun, cu adevărat bun, pentru că ne-a făcut cunoscute aceste lucruri, nu-i așa? La prima vedere nu par să aibă legătură cu biserica, așa că le-am lăsat să treacă. Mi-am amintit vedenia doar cu puțin timp în urmă și mi-am zis: „Da, domnule, mi-am notat aceasta în carnețelul meu.” Vedeți, aceasta este ceva.

Eu

nu am înțeles ce însemna acea vedenie. Desigur, locul acela mic și rotund în care au intrat era ringul în care a avut loc disputa și unde unul l-a omorât pe celălalt. Când sportivii intră în aceasta este bine să-i lași în pace. Așa este. Aceasta este încă un fel de întâmplare Cain și Abel, un caz de omor între doi frați. Dar noi suntem bucuroși să-i aducem pe frați înapoi la credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

Aici

sunt oameni pe care nu vreau să-i țin prea mult. Am un text din Scriptură din care aș vrea să citesc și câteva notițe și comentarii despre un subiect de care aș vrea să vorbesc. Dar înainte de toate, să ne plecăm capetele pentru un cuvânt de rugăciune.

Dacă

printre cei prezenți este cineva care ar vrea să fie amintit în rugăciune, să ridice doar mâna spre Dumnezeu și să spună: „Te rog amintește-Ți și de mine, Doamne,” și El va vedea fiecare mână, fie că este vorba de mâna unui tânăr, a unei tinere sau a unui bătrân. Să nu uitați că noi toți va trebui să ne confruntăm cu veșnicia.

Tată

ceresc, în seara aceasta ne apropiem din nou de tronul Tău de îndurare, fiindcă am fost chemați de Domnul nostru, care ne-a spus că *„orice vom cere de la Tatăl în Numele Lui, vom primi.”*

Noi

știm că aceste cuvinte sunt adevărate, așa că venim la tronul îndurării Tale care este încă stropit cu sângele Domnului Isus care strigă: *„Tată, iartă-i.”*

Tată,

noi ne împiedicăm uneori pentru că umblăm prin lumea aceasta întunecată, de aceea tot ce ne trebuie este Lumina Evangheliei, Duhul Sfânt care să ne călăuzească, fiindcă fără El am sfârși în întunericul veșnic, fără nădejde și fără Dumnezeu.

Dar

ne bucurăm că Tu ai făcut o cale pentru cei care au fost chemați la Cina Nunții. Ce privilegiu avem ca în seara aceasta să fim adunați cu un astfel de grup de oameni care au fost invitați la Cina Nunții și care se pregătesc pentru Nunta care va veni. Îți suntem recunoscători pentru aceasta.

Doamne, în țară și în biserică este o mare nevoie. Tu ai văzut aceste mâini scumpe ridicate și cunoști motivul care este în spatele lor, știi ce este în acele inimi. Dumnezeule, privește jos, în inima fiecăruia din ei, și răspunde la cererile lor. Aceasta este rugăciunea mea către Tine.

Îți

mulțumim pentru această biserică, pentru că a supraviețuit atât de mult în acest timp de întuneric, și a stat ca un far, ca o lumină pe înălțime, răspândind razele ei peste țară, astfel ca cei istoviți sau bolnavi să poată petrece cu noi într-o Țară mai bună.

Dumnezeu

să-l binecuvânteze pe păstorul ei, pe fratele nostru scump, și ne rugăm și pentru comitetul lui, pentru fiecare mădular și pentru fiecare suflet care are părtășie cu acești oameni, pentru aceste biserici din țară, pentru Biserica lui Dumnezeu de pretutindeni.

Dumnezeule,

noi știm că va veni timpul când vom fi una, uniți împreună în puterea Duhului Sfânt. Îndură-Te, Tată. Sădește semințele în această ploaie timpurie, astfel ca

atunci când va veni ploaia târzie să aducă roadele Evangheliei. Dă-ne aceasta, Tată.

Binecuvântează-l

în seara aceasta pe slujitorul Tău nevrednic, în timp ce vom vorbi câteva minute despre cuvintele pe care le vom citi și dă-ne un subiect pentru el, fiindcă Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Acum

voi încerca să construiesc în jurul Evangheliei timpului în care trăim, Lumina acestei zile pentru vindecarea divină, fiindcă cred că Dumnezeu a turnat din Duhul Sfânt și acesta este ceasul eliberării pentru cei ce-o caută.

Să

citim din **Ieremia 10.2:**

„Așa

vorbește Domnul: „Nu vă luați după felul de viață al neamurilor, și nu vă

temeți de semnele cerului, pentru că neamurile se tem de ele.”

Acum

aș vrea să vorbesc despre subiectul: **„Semnele venirii Lui.”**

Când

m-am uitat la acest subiect: „Pregătiți-vă, fiindcă Isus Hristos vine în curând!” am observat, în special aici, în Biserica lui Dumnezeu din Cleveland și din jur, că acesta este un slogan pentru ei.

Înainte

ca Dumnezeu să facă ceva, îi avertizează pe oameni și le dă un semn cu privire la lucrurile care vor veni. Natura însăși face aceasta. Astfel, vremea se încălzește înainte de a veni primăvara și se răcește înainte de venirea iernii și am putea da multe alte exemple. Creatorul naturii Se îngrijește să arate o minune, un semn sau ceva ce urmează să se întâmple. El face aceasta ca să ne avertizeze, de aceea judecățile Lui sunt drepte.

Dacă

un om trece pe lângă un semafor și este avertizat că urmează roșu, trebuie să ia măsuri, dar dacă semaforul nu merge, este greșeala orașului pentru că altfel acel semafor n-ar fi trebuit pus acolo.

Dumnezeu

va da întotdeauna un semn de avertizare înainte ca să se întâmple ceva. Astfel, Biblia ori este corectă, ori nu este corectă. În ce mă privește, eu cred numai Biblia.

Într-o

zi, Dumnezeu va trebui să judece lumea prin ceva, iar dacă o va judeca prin biserică, atunci care va fi aceea?

Biserica

catolică spune: „Noi suntem!” Luteranii spun: „Noi suntem!” Metodiștii spun: „Noi suntem!” Bapțiștii spun: „Noi suntem!” Penticostalii spun: „Noi suntem!” Și poate mai sunt încă douăzeci sau treizeci de alte biserici care spun că ei sunt. Și atunci care este aceea?

Este

o confuzie atât de mare, iar omul nu poate să-și bazeze credința pe o confuzie. Dacă înainte de a te căsători cu o fată ești confuz cu privire la decența ei, mai bine las-o în pace, acest lucru fiind valabil și pentru femeie. Tu trebuie să ai ceva pe care

să-ți bazezi credința.

Nu

cu mult timp în urmă, am vorbit cu un preot despre o femeie care a umblat la biserica mea și am botezat-o pe fiica ei. Ea s-a căsătorit într-o familie catolică și a vrut să devină catolică, dar era deja botezată de mine.

Deci

preotul m-a întrebat dacă am botezat-o pe fata aceea.

„Da,”

am răspuns eu.

„Ai

stropit-o?”

„Am

botezat-o cu botezul creștin, prin scufundare.”

„Să

știi că și biserica catolică făcea așa,” a spus el.

„Când?”

am întrebat eu.

„Păi,

în timpul apostolilor.”

„Vrei
să spun că aceea era biserica catolică?”

„Da,
domnule.”

„Dă-mi
o dovadă istorică prin care să-mi arăți că biserica catolică a existat înainte
de anul 606. Aici este Istoria părinților de la Niceea, înainte de Niceea și
după Niceea, Părinții timpurii, Cele două Babiloane a lui Hislop, Cartea
martirilor și multe altele. Arată-mi o pagină undeva.”

„Tu
vrei să mă contrazici cu un punct de vedere biblic. Pe mine nu mă interesează
aceasta, pentru că Dumnezeu este în biserica Sa și noi suntem biserica.”

„Dacă
sunteți sfânta biserică, de ce nu ați rămas la ceea ce spune Biblia. Și dacă
spui că înaintașii voștri au pus biserica în rânduială, de ce ați schimbat-o?”

„Noi
avem dreptul să schimbăm rânduiala în biserică, pentru că Dumnezeu ne-a dat
acest drept.”

„Dacă
apostolii erau catolici, cum susții tu, și au făcut acele lucruri, ar fi bine
să vă întoarceți la rânduiala aceea din nou,” i-am spus eu. Așa este.

Atunci
el a zis: „Dumnezeu este în biserica Sa.”

„Dumnezeu

este în Cuvântul Său și nu numai că este în Cuvântul Său, dar El este Cuvântul.” Corect. El este Cuvântul. Dumnezeu este Cuvântul.

„La

început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu...

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Chiar aici printre

noi, Cuvântul lui Dumnezeu, Sămânța vorbită încă din grădina Eden, când fiecare sămânță a început să rodească după soiul ei.” Așa este. Când Eva a fost amăgită și a ascultat minciuna Satanei, a crezut cuvântul răstălmăcit și a acceptat o sămânță străină în pântecele ei.

Tu

nu poți să sucești nici un Cuvânt al lui Dumnezeu. Spune-L doar așa cum Îl spune Biblia. Și Biblia spune că nici o prorocie nu necesită tălmăcire din partea cuiva, pentru că prorociile au fost date prin proroci; Cuvântul Domnului a venit la proroci și ele se tălmăcesc așa cum sunt. Deci nu există alte argumente.

În Apocalipsa 22, Dumnezeu a spus că „*oricine*

va scoate sau va adăuga ceva la prorocia acestei Cărți...” Deci este

categoric Cuvântul lui Dumnezeu și lumea va fi judecată prin acest Cuvânt.

Noi

nu vrem să-L răstălmăcim și nu vrem să-L facem să spună mai mult sau mai puțin decât spune. Spuneți-L așa cum este și credeți-L tot așa, iar atunci veți vedea că va produce aceleași roade, pentru că fiecare sămânță va rodi după soiul ei.

Nimeni

nu poate spune că Eva nu a crezut, dar ea căuta înțelepciune. Și diavolul va

încerca întotdeauna să strecoare puțină tălmăcire proprie, puțină înțelepciune:

„aceasta înseamnă așa și cealaltă înseamnă așa.” Dar înseamnă exact ceea ce a

spus Dumnezeu că înseamnă, așa că haideți să-L lăsăm așa cum ne-a fost spus și vom vedea. Așa cred eu și cred că acesta este adevărul, fiindcă El Se manifestă și dovedește că este adevărul. Înțelegeți?

Doar

o mică răstălmăcire a Cuvântului lui Dumnezeu a cauzat fiecare suferință și boală de pe pământ. A fost suficientă o mică răstălmăcire și ei n-au mai putut face nimic.

Aceasta

ne-a costat șase mii de ani de dureri de inimă și Fiul lui Dumnezeu, care a venit pe pământ și a murit ca să răscumpere rasa umană. Fiecare război, fiecare infarct, fiecare mamă îndurerată, tot ce este rău în lume a fost cauzat de îndoiala unei singure persoane, care a crezut doar 99% din Cuvântul lui Dumnezeu; a răstălmăcit doar puțin la sfârșit, dar aceasta a cauzat toate acestea. A fost suficientă doar o răstălmăcire mică pe undeva. Să nu credeți că veți trece dacă nu aveți întregul Cuvânt al lui Dumnezeu. Credeți-L și stați pe El, fiindcă trebuie spus exact așa cum este spus.

Dumnezeu

S-a apropiat de oameni prin semne și minuni. Nu umblați după felul de viețuire al păgânilor. Cuvântul „păgân” înseamnă „necredincios.” (Acolo unde în limba engleză scrie „păgân” în limba română scrie „neamuri”). Înțelegeți? Stați departe de calea lor! Nu vă însoțiți cu ei și lăsați-i să fie însemnați ca și necredincioși. Poate lumina să existe în același timp cu întunericul? Poate fi întuneric și în același timp să strălucească soarele? Niciodată. Poate întunericul să acopere soarele? Nu, domnilor. Soarele acoperă întunericul. Deci ori este adevărat, ori este greșit. Ce este rău nu poate exista în prezența binelui și minciuna nu poate exista în prezența adevărului.

Nu

umblați după felul de viețuire al necredinciosului! Dacă este necredincios, lasă-l să fie cum vrea, dar tu fii credincios. Păgân înseamnă necredincios,

cineva care nu crede. Tu spui: „O, eu cred în Dumnezeu!” dar adevărul este că dacă nu crezi Cuvântul lui Dumnezeu, nu-L crezi pe Dumnezeu. Așa este.

Domnul

Isus a spus: „Cine spune că Mă iubește și nu ține poruncile Mele este un mincinos și adevărul nu locuiește în el.” (1Ioan 2.4). Deci trebuie să credem Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă aceasta dovedește că Îl iubim pe Dumnezeu.

Dacă

spui că mă iubești și nu ai făcut ce ai spus, sau nu ai păzit ce ți-am spus, aceasta nu dovedește că m-ai iubi. Desigur, acest lucru este valabil și pentru mine. Atunci nu avem încredere unul în altul. Dar creația trebuie să aibă încredere în Creator și prin aceasta să avem părtășie împreună.

Este

ca un fir pe care îl conectezi la un dinam care are curent, sau ca un cablu pe care îl pui într-o priză unde nu este curent. Vedeți, este o deosebire. Dacă acel fir este mort, degeaba îl pui la curent, iar dacă nu este curent în priză, degeaba pui un cablu bun, fiindcă dacă nu este curent, este tot un fir mort.

Cât

timp suntem conectați la ceva ce nu are viață în el, la ceva ce nu este adevărat, este un tunet mort fără un fulger în el. Așa este. Dar trebuie să fim conectați la Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este adevărul lui Dumnezeu.

Și

El a spus să nu umblăm după felul lor de viață. Stați departe de ei! Stați departe de ei și nu vă temeți, fiindcă ei se tem. Teama vine din descurajare. Necredinciosul este descurajat. De ce? De semnele cerului. Dacă îi vorbește de semne și minuni, aceasta îl umple de mânie pe necredincios, pentru că el nu crede în ele. Dacă le vorbești de vindecarea divină, ei spun: „O, biserica

noastră nu învață aceasta. Noi nu ne unim deloc cu aceste lucruri.”

Despre

botezul Duhului Sfânt, ei spun: „O, biserica noastră nu învață aceasta. Noi nu ne unim cu aceste lucruri, fiindcă au fost numai pentru apostoli.” Vedeți? Voi să nu umblați după felul lor de învățătură, ci umblați după Cuvânt și stați cu Cuvântul, pentru că Cuvântul este Adevărul.

Aceasta

îi descurajează. Semnele îi descurajează și îi sperie, dar îl încurajează pe credincios. Așa este. Pe unul îl încurajează. De ce? Pentru că el crede Cuvântul. Vedeți? Îl încurajează pe credincios în Adevărul biblic. Să nu uitați că eu vorbesc despre semnele venirii Lui în această generație. Și dacă putem arăta aici în Scriptură, că generația aceasta va vedea venirea Domnului, atunci... Dar tu spui: „Ești sigur de aceasta?”

Ei

bine, ne vom uita să vedem spre ce arată semnele, fiindcă atunci știm cât suntem de aproape. Dacă semnul spune că te apropii, că mai sunt doar câteva mile, ai face bine să te pregătești fiindcă mai sunt doar câteva ore. Înțelegeți? Dar El ne-a spus ce se va întâmpla înaintea acestui timp, și la aceasta ne vom uita.

Necredinciosul

se teme de semnele date de Dumnezeu, îl descurajează. El nu vrea să se gândească la ele și nu învață despre ele în biserica lui. Nu-i lasă pe oamenii lui să le creadă, nu vrea așa ceva în jurul lui. Este înspăimântat. Predicatorul lui nu l-ar lăsa să creadă așa ceva. Așa este.

Săptămâna

trecută am fost refuzat de un grup de penticostali dintr-un loc de unde au curs mii de scrisori, din cauză că au fost înspăimântați. Înțelegeți? așa este. Gândiți-vă! Penticostalii sunt înspăimântați de semnele cerului, de minuni, nu prezbiterienii. Înspăimântați.

Dar

pentru credincios este o dovadă a Cuvântului lui Dumnezeu care vorbește despre semnul ce vine. Amin. Dovedește că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul.

Aceasta

este pentru credincios. Amin. În schimb, necredinciosul este îngrijorat, înspăimântat, descurajat. „O, doar nu vrei să spui că aparții în locul acela!” Vedeți? Este descurajat. Dar pentru credincios, o, este miere din stâncă. Este o adevăritare.

Cu

câtva timp în urmă am citit un articol despre un bărbat la care îi plăceau mierlele. Acelor păsări le plac căpșunii, iar omul acela avea un câmp plin cu căpșuni. Lui îi plăcea să vadă păsările acelea care veneau în fiecare primăvară din nord.

În

anul acela a trebuit să plece de acasă, dar a lăsat câmpul deschis pentru păsări. Vecinii au crezut că bătrânul nu se mai întoarce și s-au gândit să apere câmpul de mierlele acelea, așa că au pus o mulțime de sperietori mari.

Când

s-au întors, păsările s-au îndreptat direct spre câmpul de căpșuni, dar când au ajuns acolo s-au oprit pe sârmele de telegraf și în copaci și ciripeau. Care era cauza aceluia ciripit? Nu erau căpșuni? Ba erau, câmpul era plin de ei, dar se temeau să intre din pricina acelor sperietori. Asta-i tot.

Atunci

m-am gândit: „Cam așa este și cu oamenii. Diavolul pune acolo niște sperietori ca să înlăture, dacă este posibil, orice porumbel din țară sau orice vultur, ca să spun așa.” Da, domnilor. El va ridica o sperietoare bătrână ca să vă facă să vă temeți. Înțelegeți?

Dar

spre surprinderea mea, chiar la dreapta acelei sperietori stăteau două mierle sănătoase și mâncau căpșuni. Așa este. Atunci m-am gândit: „Pentru ele acea sperietoare nu este ceva înspăimântător.” Aceasta este sigur. Ele nu au dat atenție acelor sperietori, ci s-au așezat chiar lângă ele și au mâncat ca și cum n-ar fi fost acolo. De ce? Fiindcă acele căpșuni erau pentru ele.

Dumnezeu

să binecuvânteze acel bărbat sau femeie care poate trece mai departe de orice sperietoare care încearcă să arate spre una sau alta, și merge drept în câmp pentru că este o recoltă bună, amin, chiar la timp. Mergeți drept în câmp! Nu era nimic care să le sperie pe mierlele acelea, așa că au putut mânca din acele fructe.

Aceasta

este o adevărire a faptului că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și Dumnezeu pune mărturia Cuvântului Său, prin semnele Lui. Cuvântul lui Dumnezeu este o Sămânță și acea Sămânță trebuie să rodească după soiul ei. Isus a spus că Cuvântul lui Dumnezeu este o Sămânță pe care a semănat-o Semănătorul. Așadar, orice făgăduință din Biblie trebuie să aducă rod după soiul ei. Amin.

Cum

credeți că veți scăpa? Voi spuneți că în zilele acestea nu mai există botez cu Duhul Sfânt, fiindcă El a fost dat numai pentru apostoli în ziua de Rusalii, dar priviți ce a spus acest bărbat sub inspirația Duhului Sfânt: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și **pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu***”

nostru." (Fapte 2.39).

Dacă

vă temeți de sperietori, nu veți ajunge niciodată înăuntru. Înțelegeți? Dar dacă nu vă temeți, veți trece pe lângă acele sperietori. Nu contează cine, ce spune, dacă nu are nimic cu Cuvântul lui Dumnezeu, stați departe! Stați pe Cuvânt!

Semnele

adeveresc Cuvântul adevărat. Dumnezeu a spus aceasta în toate epocile. Dacă vreți să vă notați textele, puteți trece Evrei 2.4: *„Dumnezeu întărea mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni și cu darurile Duhului Sfânt, împărțite după voia Sa.”* Vedeți? Dumnezeu i-a adeverit întotdeauna pe trimișii Săi.

„După

ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, la sfârșitul acestor zile ne-a vorbit prin Fiul Său, Isus Hristos.” (Evrei 1.1,2). Înțelegeți?

Astfel,

dacă lor le-a fost propovăduită Evanghelia atunci și a fost însoțită cu semne și minuni care adevereau aceasta, atunci cu cât mai mult ar trebui să ne ținem după Dumnezeu, când vedem diversele semne, minuni și darurile Duhului Sfânt? Diferite semne, semnele pe care le-a arătat Isus Hristos când era pe pământ, dovedind Cine era, Ce era și scopul pentru care era aici.

Nu-i

de mirare că El a spus: *„Fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?”* (Matei 16.3). Înțelegeți? Aceasta este problema și astăzi. Oamenii nu recunosc ziua în care trăim, dar așa trebuie să fie. Nu este nimic în afară de ceea ce a fost spus; totul decurge întocmai.

Nu

demult am predicat despre un subiect micuț luat din Matei 11.6, pe care l-am intitulat „Fericirile uitate.” Ucenicii lui Ioan au venit la Isus să-L întrebe dacă El era Cel ce urma să vină.

Ioan

era puțin îngrijorat, fiindcă predicase că va veni Hristosul. Acest lucru ar putea fi bun pentru frații pentecostali. Urma să vină Hristosul. Ioan fusese în pustie și acolo văzuse copaci și șerpi. El nu avea nici o experiență seminaristică și vorbea despre șerpii din pustie, despre copaci, despre securea înfiptă la rădăcina lor. Așa clasifica el totul, după ceea ce văzuse în pustie. Și pentru că știa că șerpii fugeau când erau în pericol, le-a zis fariseilor: „Neam de șerpi, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?” Vedeți? Apoi le-a zis: „*Acela are lopata în mână; Își va curăța aria cu desăvârșire și Își va strânge grâul în grâнар, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.*” (Luca 3.17). O, ce vreme a lui Mesia!

Când

a venit Mesia printre ei, El era un tip micuț, blând, slăbuț și cu umerii lăsați în jos. Biblia spune că „*N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă. Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința.*” (Isaia 53.5).

Când

a ajuns în închisoare, Ioan a început să se gândească la toate lucrurile pe care le-a văzut, dar și-a zis: „Sunt sigur că am văzut semnul corect. El mi-a spus în pustie că Acela peste care voi vedea Duhul pogorându-Se, este Cel care botează cu Duhul Sfânt și cu Foc. Și eu am văzut acel semn. Pot mărturisi că acesta este adevărul, că Acela este Fiul lui Dumnezeu. Dar dacă ceva nu este în ordine, și este cineva care se poartă ca El? Mai bine să caut să descopăr și altceva.”

Și

i-a trimis pe câțiva dintre ucenicii săi la El.

Când

au ajuns la Isus, El nu le-a spus: „Am să-i trimit la Ioan o carte scoasă de seminar, ca să știe cum să se comporte în închisoare ca să rămână neprihănit.” O, nu! El nu a spus niciodată: „Spuneți-i lui Ioan că mai are de făcut doi ani de colegiu, ca și tatăl lui.” În primul rând, Ioan nu a mers la nici o școală. Părinții lui au murit când era încă mic, așa că la nouă ani a fost dus în pustie, fiindcă avea un mesaj care a venit de la Dumnezeu, nu vreun crez omenesc. Mesajul lui trebuia să vină de la Dumnezeu. Chemarea lui era prea importantă ca să se încurce cu vreo experiență de seminar, ca și tatăl lui, care desigur, fusese preot. Ioan nu s-a dus la școala tatălui său, ci s-a dus în pustie ca să urmeze școala lui Dumnezeu., care i-a vorbit exact: „Ioane, tu trebuie să aștepti acest semn. Când îl vei vedea înaintea ta pe Duhul Sfânt ca un nor de foc cu aripi de porumbel coborându-Se peste Acela, să știi că este El.”

Ioan

a spus: „Eu am văzut aceasta, dar El nu s-a comportat așa, ceea ce înseamnă că trebuie să fie mai mult.”

Astfel,

Isus le-a spus trimișilor lui Ioan: „Nu vă întoarceți încă și nu luați nici o carte sau ceva, ci stați aici până când se termină serviciul.” Și când au trebuit să plece înapoi, le-a zis: „Mergeți și spuneți-i lui Ioan că sunt în timp, nu sunt în urmă și totul este în ordine.” Amin. Vedeți?

La

fel este și astăzi. Noi ne gândim că s-a întâmplat ceva, dar nu este așa. El este exact la timp, nu în urmă. Amin. Totul merge exact la timp. „*Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ce ați auzit și văzut... Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire.*” (Luca 7.22-23).

Vedeți,

Ioan a făcut cel mai jalnic comentariu: „Mergeți și întrebați-L dacă El este Acela...” Vedeți? Dar Isus știa starea lui, știa că era în temniță și suferea acolo. Așa cum spune fratele Pember: „Ochiul Lui de Vultur a filmat peste tot.”

Presupun

că darul profetic al lui Ioan nu funcționa tocmai bine acolo în temniță, fiindcă știa că în curând avea să-i fie tăiat capul. Totuși, Isus i-a făcut cel mai mare compliment care putea fi făcut vreodată și a spus: *„Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt? Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Un om îmbrăcat în uniformă de seminar, cu guler tare în jurul gâtului? Cei ce poartă astfel de haine sunt cei care pupă bebelușii, îi căsătoresc pe tineri și îi îngroapă pe cei morți. Iată că cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.”* D.D. și PH.LL, QU, știți voi, și toți aceștia. *„Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun, și mai mult decât un proroc.”* Da, domnilor. Și le-a spus: *„De ce nu puteți să-l primiți pe acela despre care s-a spus în Maleahi 3: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.”?* Aceasta a fost el, și i s-a dat un semn după care a privit tot timpul. (Matei 11.7-9).

Dumnezeu

le-a dat în toate epocile semne oamenilor și a mărturisit despre ele. Dacă vreți, puteți să vă notați Deuteronom 18.22 și 13.1. Dumnezeu i-a dat lui Israel un semn sigur.

El

Își trimite Cuvântul prin proroci, este adevărat? Exact aceasta spune Biblia. Cuvântul lui Dumnezeu vine la proroci (Amos 3.7). El spunea cum trebuie testat un proroc: dacă ceea ce spunea prorocul se împlinea, atunci trebuiau să asculte de el, dar dacă nu se împlinea, atunci nu Dumnezeu a vorbit și nu trebuiau să asculte de el. Asta-i tot.

„Dacă

este printre voi vreunul duhovnicesc sau un proroc, Eu, Domnul Dumnezeu, Mă voi face cunoscut lui într-o vedenie sau vis, și dacă se împlinește, am vorbit Eu.”

Sigur că da, pentru că Dumnezeu nu poate să mintă. Voi știți că nu se poate așa ceva. El este Izvorul desăvârșirii, al Adevărului. El este Dumnezeu și de la Dumnezeu

nu poate veni nici o minciună, pentru că El este desăvârșit și curat.

Și

dacă este Cuvântul Domnului, atunci acelea sunt gândurile Lui exprimate. Amin. Așa avem Viața veșnică, pentru că am fost aduși la existență prin Dumnezeu. Noi nu am aderat la Biserică, ci am fost născuți din Cuvânt, Sămânța originală pe care a vorbit-o Dumnezeu când a zis: „Să fie...” și a fost. Amin. Așa Își naște Dumnezeu copiii astăzi: în pântecelile inimilor lor, prin Cuvântul Său care prinde rădăcini și crește.

Cum

este posibil ca un duh care neagă acest Cuvânt, să spună că este Duhul lui Dumnezeu? Nu se poate. Amin. Dacă nu este El, nu este Duhul Sfânt, ci este altcineva. În ordine.

Prorocii

Domnului au dat pentru fiecare generație semne și minuni. Prorocii adevărați care au posedat Cuvântul adevărat, au dat semne biblice adevărate. Aș vrea să facem aici o diferențiere între ce este bine și ce este rău, pentru că în Biblie scrie că cele două duhuri vor fi atât de aproape, încât dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.

Mă

bucur că este scris: *„Dacă ar fi cu puțință”,* fiindcă cei aleși au fost cunoscuți mai dinainte de Dumnezeu: *„Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte. Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit*

neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.29-30).

Acesta

este un lucru bine așezat. Da, domnilor. Deci, dacă ar încerca să-i înșele și pe cei aleși, înseamnă că vine cu ceva ce pare adevărat.

Prorocii

adevărați au dat semnele adevărate ale Cuvântului adevărat, este adevărat? Înainte de a merge mai departe, aș vrea să vă aduc câteva exemple. Cât de aproape poate fi minciuna ca să pară adevăr? Ceea ce i-a spus Satan Evei, era aproape adevărat.

Să

privim la Ahab și Iosafat. Ahab și-a pus deoparte pentru el, patru sute de proroci israeliți. Ei erau proroci israeliți, de pe linia prorocilor adevărați, iar Ahab i-a școlat și le-a purtat de grijă.

Iosafat

a fost chemat de Ahab să se alieze cu el ca să meargă să ia Ramotul din Galaad. Aceasta a fost întrebarea pe care le-a pus-o prorocilor: „Să mergem la Ramotul din Galaad să-l luăm?” (1Împărați 22.6). Și toți acei proroci au spus: „Suie-te, căci Domnul este cu tine.” De ce au spus aceasta? Pe ce se bazau? Pe faptul că țara era a lor. Așa este. Când Iosua a împărțit țara, Dumnezeu a dat Israelului Ramotul din Galaad, dar apoi vrăjmașul i-a împins afară a le-a ocupat țara.

Priviți,

frații mei pentecostali, Țara ne aparține, dar poate fi luată și ținută de vrăjmaș până când sunt puse lucrurile în ordine. Întoarceți-vă la Cuvânt! Indiferent ce este, noi trebuie să ne întoarcem să ne aliniem cu Cuvântul, pentru că aceasta este calea pe care a dat-o Dumnezeu. Trebuie să ne întoarcem

să ne aliniem cu Cuvântul. Aliniați-vă cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său și atunci totul va funcționa corect.

Dar

acești proroci au spus: „Du-te acolo, căci Domnul este cu tine,” iar unul dintre ei, și-a pus două coarne și a spus: „Cu aceste coarne vei împinge vrăjmașul afară din țară.” (2Cronici 18.10).

Acolo

era însă cineva cu adevărat duhovnicesc, Iosafat, căruia i s-a părut că ceva nu este bine. Patru sute de proroci au prorocit într-un acord. Probabil erau de două ori mai mulți decât suntem noi în seara aceasta aici. Și Zedechia a spus: „Vezi, acesta este semnul nostru. Am să vă arăt un semn,” apoi a luat două coarne și a spus: „la aceste două coarne și cu ele îi vei împinge afară din țară. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.”

Dar

Iosafat a spus: „Ceva nu este în ordine. Nu am pe ce să pun degetul, ceva este greșit,” după care a întrebat: „Nu mai aveți încă un proroc?”

„Mai

este unul,” a răspuns Ahab, „dar acela este un holly-roller, unul care se numește Mica, dar îl urăsc, fiindcă prorocește constant împotriva mea.”

„Să

nu vorbească așa împăratul. Haide să-l auzim și pe el,” a spus Iosafat.

Astfel,

au trimis după el comitetul de diaconi și i-au spus: „Uite ce este, ai putea ajunge prezbiter general sau ceva, dacă te aliniezi cu ceilalți proroci. Du-te și spune la fel ca ei.”

Vă

puteți imagina un om al lui Dumnezeu vorbind așa? Mica a răspuns: „*Viu este Domnul că voi spune ce îmi spune El.*”

Aceasta

este poziția corectă. Da, domnilor. Ce era el? Un semn. El era un semn chiar atunci când era pe cale să se întâmple ceva. Dumnezeu urma să împlinească Cuvântul Său pe care Îl spusese deja prin Ilie, adevăratul proroc al lui Dumnezeu. El vorbise împotriva lui Ahab și a Izabelei și spusese ce li se va întâmpla din pricina faptelor lor rele. Cum poate să-l binecuvânteze El pe cel rău care nu se pocăiește?

Cum

poate face El aceasta cu toată stricăciunea care este în bisericile de astăzi, cu toate diferențele dintre ele și cu tot egoismul lor, când neagă clar Cuvântul și puterea Cuvântului lui Dumnezeu? Cum poate El să binecuvânteze așa ceva? Nu se poate. Sigur că nu o face. Noi trebuie să ne întoarcem la calea Lui adevărată.

Mica

le-a zis: „Lăsați-mă în seara aceasta,” iar Domnul i s-a arătat și voi știți care a fost prorocia, totul fiind corect, un semn.

Deci, dacă este o prorocie adevărată... Noi am învățat din Matei 24 că există prorocii adevărate și prorocii false. Noi știm aceasta. Și de fiecare dată când vedeți ceva adevărat, știți că pe aproape este și ceva fals. Să nu uitați aceasta!

Ce

este o minciună? Adevărul pervertit. Minciuna a fost adevăr, dar cineva l-a citat greșit, făcând din el o minciună. Înțelegeți? Diavolul nu poate crea nimic; el a pervertit doar ce era bun și l-a făcut să devină rău. Și dacă este

un Cuvânt adevărat al lui Dumnezeu, există și un așa zis cuvânt al lui Dumnezeu, dar care este fals. Așa este. Și dacă este un proroc adevărat, este și unul fals...

În

Matei 24, Isus ne-a avertizat: Fiți cu băgare de seamă la prorocii mincinoși!" Deci, așa cum sunt proroci adevărați, sunt și proroci mincinoși.

Dar

prorocul adevărat va sta întotdeauna cu Cuvântul. Exact aceasta a făcut și Mica. A stat exact cu Cuvântul Domnului.

El a știut că era Cuvântul, fiindcă a venit la proroc. Acum mă simt religios. Cuvântul Domnului rezistă indiferent ce se întâmplă. Biserica se ridică și cade; oamenii se ridică și cad; toate lucrurile se ridică și cad, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va cădea niciodată, fiindcă este Dumnezeu. Este Dumnezeu în formă tipărită. Așa este.

De

aceea ai Viața veșnică. Tot ce are început, are și sfârșit. Vedeți? Din cauza aceasta trebuie să moară trupul: pentru că a avut un început, dar sufletul din tine... dacă a fost văzut de Dumnezeu... Ce este Duhul Sfânt în tine? Este gândul mai dinainte al lui Dumnezeu. Ce este cuvântul? Un gând exprimat. Vedeți? Astfel, Dumnezeu te-a avut în gândul Lui, înainte ca să fie lumea. Amin. El a avut în gândul Său o biserică. Vedeți?

Isus

a spus că atunci când ești născut din nou, îți dă Viața veșnică. Cuvântul grec „ZOE” înseamnă „Viața lui Dumnezeu.” Astfel, tu ești o parte din Dumnezeu care nu va pieri. El a spus: „*Și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*” (Ioan 6.40). Aceasta înseamnă că nu poate pieri pentru că este veșnic. Nu a avut început, deci nu poate avea nici sfârșit. Tu ai fost în gândurile lui Dumnezeu înainte să fie exprimate prin Cuvânt. Apoi, când a devenit Cuvânt, s-a făcut trup.

Acesta

este motivul pentru care Isus nu a trebuit să Se roage. Eu trebuie să mă rog și tu trebuie să te rogi, pentru că suntem rezultatul unei legături sexuale. Mama și tata ne-au adus pe lume ca o ființă pervertită; noi nu suntem în original. Dumnezeu nu a spus la început că tata și mama vor aduce pe lume oameni. El l-a creat pe om prin Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea Isus era Cuvântul. Acolo nici bărbatul și nici femeia nu au avut nici o contribuție. Nu, domnilor. El nu a folosit ovulul Mariei. Acest lucru este la milioane de mile depărtare de părerile voastre catolice. El n-a avut nimic a face cu Maria, ea fiind doar incubatorul. Asta-i tot. Isus nu a numit-o niciodată mamă. Arătați-mi un singur loc unde scrie că a numit-o mamă. El a numit-o „femeie.” Amin. Asta-i tot ce era ea: o femeie pe care a folosit-o Dumnezeu.

Nu

a fost nici zeiță și nici mama lui Dumnezeu. Cum poate Dumnezeu să aibă o mamă?

Vai, Doamne!

Și

se mai vorbește și despre un Fiu veșnic.

Fiul a avut un început, dar ceea ce este veșnic nu poate începe și nu se poate sfârși. A fost întotdeauna acolo. Cum poate fi un fiu veșnic? Eu nu sunt prea deștept, dar chiar și eu știu mai mult de-atât. Sigur că da.

El

era chipul exprimat al lui Dumnezeu, fiindcă era gândul lui Dumnezeu exprimat prin Cuvântul Său. Dumnezeu a spus: „Să fie...” și a fost. El a umbrit-o pe Maria, iar ea l-a hrănit, este adevărat. Voi faceți același lucru în seara aceasta, în timp ce îl hrăniți cu laudele voastre, având părtășie cu Dumnezeu.

Acum

priviți! El era Cuvântul. Vedeți, Isus a spus aceasta fiindcă El era Cuvântul. Dar noi trebuie să ne apropiem de Dumnezeu prin Cuvânt. Înțelegeți? Cuvântul

vine la proroci, dar ei nu sunt Cuvântul. Ei erau un trup pregătit la care să poată veni Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia spune că Cuvântul lui Dumnezeu vine la proroci. Ei nu erau Cuvântul, dar Isus era Cuvântul. Amin și amin. O, îmi place aceasta! În ordine.

El

de ce nu s-a abătut niciodată de la Cuvânt, fiindcă Satan a încercat să-L pervertească așa cum a făcut și cu Eva? Astfel, I-a zis: „Este scris că El va porunci îngerilor să Te păzească să nu-Ți lovești piciorul de vreo piatră.” Dar Isus i-a răspuns: „De asemenea este scris.” Vedeți? El i-a pasat-o repede înapoi. Apoi a spus: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese...”* Nu cu puțin de aici și puțin de acolo, și apoi amestecăm cu puțină teologie și invenții omenești, *„ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Prin aceasta va trăi omul. Cu fiecare Cuvânt, cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Așa a spus Isus și El era Cuvântul. (Matei 4.4).

Așadar,

dacă un proroc adevărat stă pe Cuvânt și voi vedeți manifestarea acelui Cuvânt, cum s-a întâmplat cu Mica, Moise sau ceilalți, înseamnă că un proroc fals va încerca să vă facă să vă înspăimântați de semnele Cuvântului lui Dumnezeu. Isus a spus să vă feriți de ei, pentru că vor încerca să-i înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Astfel, vor veni și se vor pretinde de toate, dar... Când se îndepărtează de Cuvânt, îndepărtează-te și tu de ei. Deci depărtați-vă de ei și stați cu Cuvântul.

Noi

intrăm într-o perioadă a anului pe care o numim „postul Paștelui.” Este o perioadă în care luteranii, catolicii și ceilalți, nu beau, nu fumează, etc. Așa este. Eu nu cred în aceasta, fiindcă am terminat-o cu toate acestea. Dar după patruzeci de zile, când postul se termină, sunteți înapoi în noroi. Haideți mai departe și mai departe, nu doar patruzeci de zile. Stați pe Cuvânt! Stați cu Viața veșnică. Stați cu Hristos. Dacă produce lucruri bune patruzeci de zile, atunci va produce și pentru tot restul vieții tale. Sigur că da,

fiindcă Cuvântul este veșnic. În ordine.

Vedeți,

prorocii falși sau păgânii (oricum i-ai numi, niciunul nu crede Cuvântul și oricine nu crede Cuvântul este un necredincios), pun mărturie mincinoasă despre Cuvânt. Ei spun că Cuvântul nu înseamnă aceasta, dar El înseamnă exact ceea ce spune. „Păi, aceasta a fost numai pentru apostoli,” zic ei, dar atunci cum pot predica și să spună că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci? Vedeți? Cuvântul spune că El este Același. „Păi, într-un fel El este același...” El este Același în toate felurile. Cu siguranță. Da, domnilor.

Deci

prorocii falși și păgânii necredincioși aduc semne mincinoase. Ce fel de semne sunt acestea? Să nu uitați că aceștia nu sunt comuniști, ci sunt religioși. Un comunist nu umblă cu aceste lucruri. Sigur că nu. Nu uitați că prin aceste lucruri vor încerca

să-i înșele chiar și pe cei aleși. Înțelegeți? Și ce vor spune? Ei nu vor spune: „Haideți și nașteți-vă din nou,” ci vor spune: „Haideți și aderați la biserică.” Vedeți? Aceștia sunt prorocii falși. „Veniți și aderați.” Dar voi să nu mergeți să aderați, ci să fiți născuți din nou. Semne false... Ei le mai spun oamenilor: „Să nu credeți semnele acelea...” Desigur, ei se tem de ele, pentru că așa spune Biblia că va fi.

Dumnezeu

va trimite semnele Cuvântului Său, din cer, dar păgânii spun: „Nu vă luați după semnele lor! Stați departe de învățăturile lor!” Ei sunt învățați, dar nu vă luați după căile învățăturilor lor, pentru că au învățăturile de la seminar și tot felul de căi. Stați departe de acestea! Stați cu Cuvântul! Depărtați-vă de acești învățători falși pentru că ei pun mărturia unui semn mincinos.

Isus

a spus în Marcu 16 că „*Aceste semne îi voi însoți pe cei ce cred...*” Da, domnule. Așa este. Dar dacă ei văd că nu sunt urmași de aceste semne, spun: „O,

dar aceste lucruri nu mai sunt necesare!” Depărtați-vă de aceștia! Depărtați-vă imediat de ei, fiindcă le spun oamenilor: „Să nu credeți aceste semne!” Dar cum ar putea să creadă? Chiar dacă ar fi un semn adevărat al Cuvântului din timpul în care trăiesc...

Adineauri

am vorbit despre Mica, iar dacă va fi cu voia Domnului, în următoarele câteva minute voi mai vorbi despre câțiva proroci ai Lui. Dar acum mă întorc puțin la Mica. De ce nu au putut vedea predicatorii aceluși timp că țara era blestemată de Cuvântul Domnului, care îi blestemase pe Ahab și pe Izabela? Cum putea El să binecuvânteze ceva ce fusese deja blestemat? Nu se putea. Dumnezeu nu face niciodată așa ceva. Înțelegeți?

Acel

bărbat stătea acolo sub inspirația Cuvântului lui Dumnezeu care spusese că câinii vor linge sângele Izabelei și al lui Ahab. Cuvântul Domnului vorbit prin profet a spus aceasta. Cuvântul Domnului a venit la profet și el a spus acele cuvinte, iar aici era un alt profet, care era aliniat cu Cuvântul. Dar parcă nici n-a fost observat de Ahab, care l-a condamnat, în timp ce episcopul a pășit în față și l-a plesnit peste obraz. Zedechia n-a fost fățarnic când a făcut aceasta, ci credea sincer că este corect.

„Bine,

frate Branham, dar cum poți ști care este corect și care este greșit?”

Testați-i cu Cuvântul! Aceasta va descoperi dacă este corect sau nu. Stați cu Cuvântul și veți vedea ce se va întâmpla. Așezați Cuvântul aici, stați pe El și veți vedea ce va urma. Da, stați pe Cuvânt.

Când

a fost testat cu Cuvântul, Mica a dovedit că-L avea sută la sută. Ei i-au spus: „Stai puțin, Dumnezeu ni l-a dat nouă!” Așa este.

Dumnezeu

ne-a dat făgăduința Duhului Sfânt, pentru că Petru a spus în ziua de Rusalii:

„Pocăiți-vă

și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci

făgăduința aceasta este pentru fiecare generație.” (Fapte 2.38-39). Așa este, dar sunt câteva condiții. Tu nu mai poți merge unde vrei, ci trebuie să urmezi instrucțiunile Lui. Exact.

Țara

le aparținea, dar ei trebuiau să urmeze Instrucțiunile. Dumnezeu nu i-a dat instrucțiuni lui Ahab. El a fost blestemat și tot ce este blestemat de Dumnezeu nu poate scăpa. Amin. Dacă El l-a blestemat, cu siguranță nu vreau să fiu în preajma aceluia om. Da, domnilor. Avem destule probleme, așa că nu trebuie să mai intrăm și în așa ceva.

Astfel,

acest tip (Ahab), l-a luat pe micuțul predicator (pe Mica) și a zis: „Băgați-l după gratii, legați-l în butuci și dați-i doar pâinea și apa întristării până mă voi întoarce în pace, iar atunci voi sta de vorbă cu acest fiu al lui Imla.”

Dar

Mica i-a spus: „Dacă te vei întoarce în pace, atunci nu a vorbit Domnul prin mine.” El a știut că prorocia pe care o avusese, vedenia pe care o văzuse era în linie cu Cuvântul. Priviți! Acum înțelegeți unde vreau să ajung? Dacă vedenia ta nu este exact în linie cu Cuvântul, mai bine pune-o deoparte. Nu contează ce făgăduință pretinzi că ai, mai bine aliniază-te cu Cuvântul. Așa este. Înțelegeți?

Deși

era adevăratul semn al lui Dumnezeu pentru acel timp, din Cuvântul vorbit, și cu toate că Domnul a spus că se va întâmpla exact în timpul acela, ei L-au negat și au spus: „O, dați-i pace! Nu înseamnă nimic.” O, vai! Prin Cuvântul Său profetic, Dumnezeu a dat întotdeauna niște semne biblice înainte ca să trimită judecata. El a vorbit acolo în urmă, apoi a venit unul din slujitorii Lui și a vestit din nou același Cuvânt, exact cum era. Înțelegeți?

El

face întotdeauna așa înainte de a trimite judecata anunțată. Cineva vine cu realitatea biblică și Dumnezeu întărește mărturia.

În

Evrei 2.4 scrie că Dumnezeu întărea mărturia lor cu semne și minuni, confirmând astfel Cuvântul care a fost propovăduit. Înțelegeți?

Sigur,

poți avea un serviciu micuț de vindecare, aceasta ar putea merge, dar cum rămâne cu restul? Vedeți? Voi puteți lua Cuvântul și să-L faceți să meargă chiar aici, dar restul nu va funcționa la locul exact. În fiecare loc în care pui Cuvântul, El trebuie să funcționeze dacă este în canalul corect cu credința în spatele lui ca să creadă. Atunci poate să crească.

Zilele

trecute am văzut cum niște oameni au luat câteva boabe de grâu din locul unde erau păstrate odată, în grânarele lui Iosif, în Egipt. Ei le-au pus în pământ și după două mii cinci sute de ani, ou obținut grâu. Nu a contat cât de vechi erau boabele acelea, viața era încă acolo și au putut germina.

Nu

contează când au fost făcute acele făgăduințe, ele sunt pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va

chema Domnul Dumnezeu nostru. Voi trebuie să udați cu apă acea sămânță. Amin.

Și orice va rodi ea, va fi din soiul acelei semințe.

Fără

îndoială, noi am avut o mare trezire, dar a fost o trezire denominațională. De ce? Pentru că am semănat semințe denominaționale. Corect. Când Duhul Sfânt Se revarsă ca ploaie peste cel drept și peste cel nedrept...

Aceași

ploaie face să crească și buruiana și grâul, și amândouă sunt vesele. Dar după roade îi veți cunoaște. Ce încercăm să facem noi? „Un milion mai mulți decât cealaltă organizație. Noi am avut un Billy Graham.” „Unul din băieții noștri a ajuns un mare om al lui Dumnezeu.” Da, pentecostalii au avut o trezire prin Oral Roberts. O, și mulți și multe treziri! Mulți au cules cu aceste ocazii. Și ce s-a întâmplat acum cu toate acestea? Totul s-a sfârșit.

Știți

că Ioel a vorbit despre o ploaie timpurie și despre o ploaie târzie? „Moureh” în evreiește înseamnă „ploaia secerișului, ploaia recoltei.”

Ce

culegeți? O, voi ați ridicat o organizație, dar Dumnezeu unde este? Voi ați semănat sămânță denominațională. Vedeți, când S-a revărsat Duhul Sfânt, ei au făcut o trezire denominațională.

Ceea

ce ne trebuie este să ne întoarcem înapoi la Cuvânt. Întoarceți-vă înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și scoateți afară o Mireasă a lui Hristos și a Cuvântului. Înapoi la Cuvântul adevărat!

Lăsați organizația! Eu nu am nimic împotriva organizațiilor, dar trebuie trași niște pumni, știți voi, căci altfel nu pot fi scoși afară. Dumnezeu să

aibă milă! Spuneți adevărul sau tăceți! Da, domnilor. Spuneți-L așa cum este scris și veți vedea că Dumnezeu Îl va confirma. Vă provoc să credeți. Eu știu ce spun. Înțelegeți? Voi trebuie să stați pe pământ, nu să evitați aceasta și să vă furișați pe dincolo zicând: „Am să încerc și aceasta.” Nu faceți aceasta! Nu, nu! Tu trebuie să vii cu toată inima și să spui: „Doamne, este Cuvântul Tău și Îl cred.” Și atunci va lucra chiar acolo. Da, domnilor.

Da,
domnilor. Înainte ca să-și trimită judecata, El trimite întotdeauna pe cineva cu Cuvântul Scripturii, însoțit de semnele Scripturii, dar necredinciosul trece la o depărtare de un milion de mile de aceasta. De ce? El este speriat și descurajat. De ce? Pentru că nu crede. Amin. Dar secerișul vine la fel.

Necredinciosul

spune: „O, ce nonsens! Nu-i nimic acolo! Zilele minunilor au trecut, nu mai există așa ceva. Totul este numai un gunoi, asta-i tot!” Dar El merge mai departe la fel.

Moab

stătea și privea în jos, la fratele lui Israel, care era în vale. Știați că prorocul acela fals s-a ridicat, și a adus aceeași jertfă ca jertfa pe care a adus-o Moise în tabăra cealaltă? Așa este.

Iată

că a venit Balaam, episcopul Balaam, care a ieșit din acea mare organizație a Moabului. El se trăgea din fiica lui Lot. Nu din alt Dumnezeu, ci din același Dumnezeu. El a venit acolo și a ridicat șapte altare. Ce cerea laHVeH? Un număr desăvârșit, șapte altare curate. Aceasta făcea și Moise acolo jos, exact la fel. Cei șapte berbeci vorbeau despre venirea Fiului lui Dumnezeu. Șapte berbeci. Da, domnilor. Dar, fraților, el nu a văzut stânca lovită și nici șarpele de aramă. Același lucru se întâmplă și astăzi. Ei nu văd Duhul Sfânt care Se mișcă în Cuvântul și în promisiunile lui Dumnezeu, aducând la suprafață semnele și minunile pe care

le-a promis. Dar ei nu au crezut. Acesta a fost motivul.

Haideți

să vorbim puțin și de Noe și de semnele date de Dumnezeu în vremea aceea. Credeți că el avea un semn de la Dumnezeu? Sigur că da. El a fost un proroc al lui Dumnezeu, prin care a arătat că va fi un mare semn în cer, că se vor aduna nori și va ploua. Nu plouase niciodată până la semnul dat de Dumnezeu, iar Noe a stat în ușa arcei și a propovăduit o sută douăzeci de ani, iar oamenii l-au batjocorit și au râs de el.

Isus

a făcut referire la zilele lui Noe în Matei 24 și a spus: „*Cum a fost în zilele lui Noe... mâncau, beau, se căsătoreau.*” Exact aceasta a spus aici în Matei 24, iar astăzi fac la fel. Și ați observat că mai jos scrie că vor fi semne înfricoșătoare în cer și pe pământ. Este adevărat? Ce spunea acolo Ieremia? „*...nu vă temeți de semnele cerului...*” (Ieremia 10.2).

Tu

spui: „Semne în cer?” Păi, chiar și Pentagonul se minunează de ele. Nu demult au văzut acele farfurii zburătoare și se întrebau ce pot fi. Este o forță aproape invizibilă care coboară și este inteligentă. Eu nu sunt un fan al farfuriilor zburătoare, dar ele sunt niște semne. Exact.

Dar

de ce atârână acolo, deasupra Pentagonului? De ce zboară deasupra Washington-ului unde sunt văzute în mod constant? Vom ajunge la aceasta mai târziu și veți vedea că El a spus: „*Cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.*” (Matei 24.37).

Moise

și semnul lui, semnul dat de Dumnezeu, semnul biblic. Credeți că semnul lui

Moise era biblic? Cum a știut Moise că era Dumnezeu? Fiind născut proroc, el avea Cuvântul Domnului și a știut. Astfel, s-a dus acolo să-l elibereze pe Israel, dar a descoperit că oamenii nu-l voiau. Un proroc nu poate să aducă mesajul la oameni dacă oamenii nu vor să-l audă.

Astfel,

Dumnezeu l-a chemat pe prorocul Său în pustie. Sigur. L-a dus acolo și și-a lăsat poporul să mai sufere puțin până erau gata să-l primească. Moise era gata, Dumnezeu era gata, dar poporul nu era gata. Ei au mai stat încă patruzeci de ani în robie, pentru că nu erau gata. Exact așa.

Dar

când Moise a văzut acel rug aprins... Presupun că văzuse multe focuri, dar când acel Glas i-a vorbit din rug... Poate auzise multe glasuri, dar Acesta i-a vorbit din rug, și știți ce i-a spus? I-a citat Scriptura. Acela a fost un semn biblic, pentru că Dumnezeu îi spusese lui Avraam că poporul lui va fi străin într-o țară străină, unde va fi rob timp de patru sute de ani, dar după aceea îl va elibera cu mână puternică.

El

a spus: „Moise, sunt gata să-Mi împlinesc făgăduința, de aceea te trimis acolo. Ia toaie și apuc-o cât poți de repede spre Egipt.” El a mers acolo ca să se îplinească Cuvântul Domnului.

Și

știți ce au făcut egiptenii când a ajuns acolo? Credeți că au spus: „O, Moise, tu ești marele proroc al Domnului...”? Nicidecum. Ei au râs de el și erau înfricoșați de semnele pe care le făcea. Este adevărat? Chiar și Israel era înfricoșat de semnele pe care le făcea. Moise făcea chiar semnele date de Dumnezeu, dar ei nu au înțeles. Exact așa. Dumnezeu le-a dat un semn, dar Egiptul s-a descurajat de semnele lui Dumnezeu, de semnele prorocite.

Dumnezeu

îi spusese lui Avraam, părintele făgăduinței, că sămânța lui, Israelul, va fi rob într-o țară străină, dar El Își va arăta mâna puternică prin eliberarea lor. Și iată că aici era omul cu semnele făgăduite, dar ei nu au crezut și au pierit. Sigur.

Să

ne gândim la alt proroc, la Ezechiel, căruia Domnul i-a spus despre judecata care va veni asupra Israelului. Dar înainte ca să vină judecata, Dumnezeu trimite un proroc prin care avertizează. Astfel, Dumnezeu l-a trimis pe Moise înaintea judecății; l-a trimis pe Noe înaintea judecății, etc. Pe Moise l-a trimis să ducă poporul într-un loc unde să nu-i poată ajunge plăgile.

L-a

trimis pe Noe și i-a adunat pe toți cei ce au crezut în arcă, apoi i-a nimicit pe toți cei care nu au crezut semnul lui (construirea arcei, pregătirea și vestirea a ceea ce urma să se întâmple). Toți cei care au intrat în arcă au fost salvați; și toți cei care au intrat în Gosen au fost salvați.

Înainte

ca Dumnezeu să-i ducă în Babilon, i-a spus lui Ezechiel: „Du-te și stai timp de trei sute nouăzeci de zile pe o parte, căci voi pune o povară peste tine.” Vi-l puteți imagina pe acest proroc cărunt stând pe o parte la porțile Ierusalimului? Toți veneau, îl priveau cum stătea acolo pe o parte, cu un vas de semințe de tot felul lângă el, și ziceau: „Ce fanatic!” (Ezechiel 4.9). Dar el a stat pe coasta stângă timp de trei sute nouăzeci de zile, după care Dumnezeu i-a spus: „Acum întoarce-te și stai timp de patruzeci de zile pe coasta cealaltă.” Aceasta era o rușine.

Israelul

s-a purtat ca celelalte popoare; s-a asociat cu celelalte popoare și voia să scape de proroci ca acesta. Dar au uitat că Cuvântul Domnului vine la proroci; au împrumutat dumnezeii celorlalți și voiau să creadă așa cum credeau ceilalți.

Dar

Dumnezeu le-a trimis un proroc și el a făcut semnul, dar ei l-au ignorat și au intrat la judecată. Cât timp? Patru sute treizeci de ani. El a îngăduit un an pentru fiecare zi. Ei au răs de proroc, dar fiecare zi în care râdeau însemna încă un an de robie. Și pentru că nu au crezut semnul, au fost duși în Babilon, la judecată. O, vai!

Haideți

să mai luăm încă unul. Într-o dimineață de vară, pe drumul Samariei mergea un bărbat mic, cu fața zbârcită și ochii mici privind spre cer. Avea în mână un toiag, era desculț și cu o piele de animal învârtită în jurul trupului. Mergea hotărât pe drumul Samariei și nu s-a temut să stea în fața lui Ahab, fiindcă predica de multă vreme împotriva căilor lor blestemate.

Poate

ei aveau tunsoarea modernă a acelor zile, ca prima doamnă, știți voi. Era sătul de Izabela și de atitudinea ei. Dumnezeu îl legitimase ca proroc al Lui, da, domnilor, dar femeile voiau să fie ca prima doamnă, știți voi. Iar lucrul acesta se repetă tot timpul.

Națiunea

aceasta se aseamănă foarte mult cu Israelul. Ei au ajuns acolo și i-au alungat pe locuitorii țării, apoi au avut împărați mari, precum David, Solomon, dar au decăzut și au ajuns să fie conduși de acest Ahab, un flușturatic, o marionetă a Izabelei, gâtul care purta capul împărăției.

Noi

am făcut la fel. Am venit și i-am alungat de aici pe indieni, le-am luat ținuturile și i-am împins afară silindu-i să moară de foame. Am avut președinți mari ca Washington și Lincoln, dar mă întreb cum este acum. Acum avem ceva ce seamănă cu vechiul sistem al Izabelei. Exact așa. Și Domnul a promis în Maleahi 4, că va ridica pe cineva care nu-i va cruța. Așa este.

Ilie

Îl avea pe „Așa vorbește Domnul,” și a mers drept în capitală și a spus: „Nu va cădea nici rouă și nici ploaie decât la cuvântul meu,” după care a plecat. De ce? Pentru că Îl avea pe „Așa vorbește Domnul.” Era un semn. Acolo era secetă, era moartea în țară.

Cred

că și acum va fi o moarte spirituală a copiilor Izabelei. Da, domnilor. Secetă și moarte spirituală. Aș putea spune ceva, dar mai bine tac pentru că știu că se înregistrează.

Ce

mai putea face prorocul după ce această slujbă dată de Dumnezeu, Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu însoțit de semne și minuni a fost respins? Izabela și toată suita ei de doamne, l-au urât; nu îl plăceau deloc. Îl considerau o persoană groaznică, dar el era păstorul lor. O, da! Păstorul Ilie. Chiar dacă ea nu îl recunoștea, el era păstorul trimis de Dumnezeu pentru ea. Și el nu a cruțat-o, ci a tunat Cuvântul împotriva ei.

Dar

ei l-au considerat idiot și l-au respins. Nici o organizație nu l-a vrut, ci l-au dat afară. Dar aceasta nu a oprit Cuvântul, ci a mers mai departe. Ilie a stat acolo și a așteptat până când l-a avut pe Așa vorbește Domnul pentru Ahab și s-a dus și i l-a spus. Iar după ce i l-a spus, țara a fost lovită de foamete. Așa este.

Acum

aș vrea să privim pe altcineva. Voi știți ce naștere ciudată a avut Ioan Botezătorul, care a venit să împlinească Maleahi 3.1. Îngerul Gavril s-a arătat tatălui său, care era preot, și i-a spus că fiul lui va fi mare înaintea lui Dumnezeu și va întoarce inima părinților la copii. Maleahi 3.1 spune: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...*” Astfel, în loc să urmeze calea tatălui său, Ioan a luat calea sălbăticiei și s-a pregătit.

Uitați-vă

la el. Ioan a trăit în pădure la fel ca Ilie și a urât femeile imorale la fel ca Ilie. El i-a spus lui Irod că nu era corect să trăiască cu nevasta fratelui său, Filip. Aceasta l-a costat mai târziu capul, dar nu s-a oprit. Desigur. El era un semn.

Ce

spunea Ioan? „Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoașteți. Nici eu nu-L cunosc pentru că nu am văzut încă semnul Lui, dar El este în mijlocul vostru.” Ioan știa că era timpul când El trebuia să fie pe pământ. Amin.

„În

mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L cunoașteți. Eu nu sunt vrednic să-l dezleg încălțăminte, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. El are lopata în mână și va veni într-una din zilele acestea.” Da, domnilor.

Într-o

zi a venit Isus, iar Ioan a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.*” (Ioan 1.29).

Când

a venit Isus pe pământ, El a făcut exact ceea ce a spus Cuvântul că va face ca semn pentru Israel.

Acum,

după două mii de ani, ei s-au întors înapoi în patria lor și sunt un popor. Dumnezeu lucrează cu Israel ca națiune, dar cu neamurile lucrează individual. Israel s-a întors în patria sa și este un mare semn.

Sper

să ajungem la aceasta în câteva minute. Mai am doar zece minute, apoi vom chema

un rând de rugăciune. Este ceva ce vreau să vă spun în seara aceasta.

Înțelegeți? Aceasta este o temelie mare, dar va rezista.

Isus

a fost mărturia Cuvântului. El este Mesia, Unsul. „Hristos” înseamnă „Unsul, Mesia, Unsul trimis, Cel uns cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu Duhul lui Dumnezeu.” El este Cuvântul, este Cuvântul Uns. Amin. El a împlinit exact ceea ce a spus Moise în Deuteronom 18.15: *„Domnul Dumnezeul nostru vă va ridica un proroc ca mine.”* El trebuia să fie un proroc.

Simon

Petru a știut aceasta. Când a auzit că fratele lui, Andrei, a stat cu El toată noaptea... Să știți că este bine să stai cu El toată noaptea. Da, da. Unii nu pot sta nici cinci minute cu El, dar Andrei a stat toată noaptea. Astfel, a putut să-i spună fratelui său: „Vino cu mine să vezi pe Cine am găsit. El a știut ce a găsit și a stat toată noaptea cu El.

Iacov

a putut să se întâlnească cu fratele său după ce a stat toată noaptea cu El. Problema astăzi este că nu stați îndeajuns cu el. Voi, mame și tați, înapoi la rugăciunea de zi și noapte de la Rusalii!

Astăzi

ne plecăm în rugăciune și spunem: „Binecuvântează pe mama și pe tata, pe sora și pe fratele meu. Amin. Acum parcă mi-e somn, dar mă grăbesc să ajung acasă pentru că începe „O iubim pe Lucy.”

Vedeți cu ce murdării pervertite vă hrăniți sufletul în loc să veniți la adunarea de rugăciune de miercuri seara? Și vreți ca Dumnezeu să reverse Duhul Sfânt.

Ce

iese de aici? O grămadă de denominațiuni. Asta-i tot. Aceasta este sămânța semănată. „O, dar eu aparțin de aceasta...” Mai bine aparțin de Dumnezeu. Așa este. Restul poate să treacă. Desigur.

Acum

observați. Simon a spus: „Tata mi-a spus că va fi o mare confuzie în ziua când va veni El.”

Îl

pot auzi pe bătrânul Simon vorbind cu fiul său: „Fiule, eu sunt prea bătrân, dar nădăduiesc că tu vei apuca să-L vezi pe Mesia. Eu nu-L voi vedea, dar tu să fii atent pentru că se vor ridica o mulțime de imitații. Eu te-am învățat cum să prinzi peștii și să cântărești drept. Te-am învățat să te ții de cuvânt, pentru că aceasta te face un om integru, un om cinstit.

Fiule,

dacă poți urma învățătura de a fi cinstit, și iei cuvântul tatălui tău, atunci fii corect și ia Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Dumnezeu a spus că Mesia va fi un Proroc, nu un teolog. Se va ridica un Proroc al Domnului Dumnezeului nostru.”

Simon

avea aceasta în minte, iar într-o zi când a venit Andrei și i-a spus că fusese cu El, a fost convins să meargă să vadă despre ce este vorba. Și imediat ce l-a zărit, Isus i-a zis: „Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.” Aceasta a fost tot. De ce? Fiindcă știa că acela era un semn biblic și că Acela era Mesia.

Când

Filip s-a dus să-i spună lui Natanael acesta i-a zis: „Stai puțin! Poate am auzit ceva despre aceasta, dar vreau să mă conving dacă este adevărat sau nu.”

„Atunci

vino să mergem acolo și vei vedea. Urmărește ce se petrece în adunare și vezi ce se va întâmpla.”

Și

iată-i pe Filip și pe Natanael mergând împreună. Dar când l-a văzut Isus, i-a zis: *„Iată un israelit adevărat în care nu este viclesug.”* Aceasta l-a dezumflat pe Natanael și a zis: „Rabi, de unde mă cunoști?” Și El i-a răspuns: „Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.” Ce era acesta? Semnul biblic al lui Mesia. Așa este.

Femeii

samaritene de la fântână i-a spus: „Dă-Mi să beau.”

„Nu

se cade așa ceva,” l-a răspuns ea. ”Noi avem segregatie aici. Evreii și samaritenii nu au nici o legătură unii cu alții. Cum poți să ceri apă de la mine, Tu care ești un evreu?”

Dar

El i-a răspuns: „Dacă ai ști cu Cine vorbești, tu Mi-ai cere să bei.” Și conversația a continuat până când Isus i-a prins duhul și i-a zis: „Du-te și adu-l pe bărbatul tău aici.”

„Nu

am bărbat,” a răspuns ea.

„Bine

zici că nu ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai avut și cel cu care ești acum, nu este bărbatul tău.”

Când

a auzit aceasta, ea l-a zis: „Un moment, domnule. Tu trebuie să fii proroc. Acesta este Cuvântul Domnului, Noi știm că trăim în timpul în care trebuie să apară Mesia, iar când va veni El, ne va spune aceste lucruri.”

Și

Isus a zis: „Eu sunt Acela.”

Frate,

apa din fântâna lui Iacov nu a mai avut nici un preț. Ea a lăsat găleata acolo, a alergat în cetate și a spus: „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva Acesta este Mesia?” Era un semn biblic care arăta că El era Mesia. Exact așa. Da, domnilor.

Totuși

evreii l-au respins. Cum îl numeau oamenii? Beelzebul, ghicitor, drac. Ce s-a întâmplat din cauza aceasta? Au înotat în propriul lor sânge. Istoricul Iosefus a scris despre asedierea Ierusalimului de către generalul roman Titus. Orașul a fost asediat ani de-a rândul, așa că oamenii au ajuns să mănânce coaja de pe copaci și și-au omorât chiar copiii și i-au mâncat. De ce se întâmpla aceasta? Pentru că nu au văzut semnul.

Ce

le-a spus Isus? *„Fățarnicilor (cei cu haine lungi, cu diplome de doctorat și toate acele titluri), umblați pe străzi, căutați locurile de vază și mâncați casele văduvelor, în timp ce de ochii lumii faceți rugăciuni lungi. De aceea veți primi o mai mare osândă.”* (Matei 23.14).

El

le-a mai spus: *„Fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi? Voi știți mai multe despre știință decât cunoașteți Cuvântul lui Dumnezeu.”* (Matei 16.2-3). O, frate, aceasta i-a doborât.

El

le-a zis: *„Fața cerului știți s-o deosebiți. Atunci de ce nu deosebiți și timpul acesta? Voi priviți mai mult la previziunile vremii decât la Cuvântul Meu. Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și ziua Mea.”* Acolo era Semnul: Mesia. O, cât s-au simțit de mizerabil! Aici am putea zăbovi mult timp, dar acum nu putem pentru că ne grăbim.

Ascultați.

Promisiunea a venit prin Isus și ni s-a spus ce se va întâmpla înainte de venirea Lui. Haideți să vedem puțin. Sunteți oboșiți? Bine, atunci fiți atenți.

Noi

vedem toate aceste semne. Am putea zăbovi ore întregi la acest subiect, poate chiar săptămâni sau luni, dar ne vom opri doar puțin.

Isus

a fost întrebat: *„Când va veni timpul când nu va mai rămâne piatră pe piatră? Care este semnul timpului de sfârșit? Când va fi aceasta?”* Și El a început să le spună: *„Evanghelia aceasta va fi propovăduită la orice națiune și la orice împărăție, ca mărturie pentru Mine.”* Vedeți? El nu a spus: *„Mergeți și învățați Cuvântul,”* ci a spus: *„Propovăduiți Evanghelia.”* Aceasta este o mare diferență, pentru că Evanghelia este puterea și demonstrația Cuvântului. Vedeți?

Vă

amintiți când a venit Îngerul acela acolo jos la râu în anul 1933, când am botezat primul meu grup? Atunci El a spus că mesajul va străbate lumea și orice națiune va avea o trezire. Și au avut-o peste tot. Sigur că da. El i-a scos afară pe cei aleși. Așa este. *„Evanghelia va fi propovăduită.”*

În

Apocalipsa 3 am văzut că în acest timp din urmă vor fi trei epoci ale

Bisericii. Ați știut aceasta? Așa este. Noi le-am văzut, trei epoci, trei trepte ale restituirii: neprihănirea, sfințirea și botezul cu Duhul Sfânt. Luther, Wesley și cincizecimea, trei mesageri ai timpului din urmă. Acum vedem ploaia... Duhul Sfânt revărsându-Se din nou în timpul din urmă. Credeți că S-a revărsat? Peste ce? Cineva seamănă semințe ca să rodească recolta timpului din urmă. Voi știți că Ioel a vorbit despre timpul din urmă...

Aici

este ceva ce vreau să vă spun. Voi spuneți: „Ai început cu Wesley.” V-ați gândit vreodată că a trecut prin cele șapte epoci ale Bisericii? Ați observat de ce a început cu Wesley? Fiindcă acolo a început, la Wesley, după reformă. Dar cum este cu sfântul Martin, cu Irineu și cu toți cei care au protestat împotriva bisericii romano-catolice din acel timp și au stat pe Cuvânt? Ce s-a întâmplat cu ei?

Nu

a vorbit Ioel despre aceasta? Ce a lăsat larva, a mâncat omida, ce a lăsat omida a mâncat lăcusta și așa mai departe, fiind de fapt vorba de aceeași insectă în diferite stadii de creștere. Acesta este catolicismul. Ce a făcut el? A mâncat Cuvântul. Dar Tu ai spus: „*Voi restitui,*” zice Domnul.”

Și

asa ne-am întors la butuc. Așa este. Biserica romano-catolică a mâncat tot ce a învățat Biblia. Corect. Ei și-au făcut propriile învățături, chiar și cina lor, un Duh Sfânt fals, un botez fals și toate celelalte. Niciodată nu veți putea merge mai departe, decât dacă vă întoarceți la Viața care iese din butuc, aceasta fiind Cuvântul lui Dumnezeu.

Oamenii

au fost legați în organizații, iar cei care nu s-au supus au fost dați la lei și omorâți. Acesta este adevărul.

Dar

El a spus că acel butuc va crește din nou și va rodi. Ce iese mai întâi? Copacul. Ce urmează după aceea? Frunzele. Apoi? Înfloarește. Pe urmă? Rodește. Luther, Wesley, frunzele, cincizecimea, înflorirea, iar acum ne îndreptăm spre roade. Biserica scade, se micșorează. Amin.

Dar

Domnul spunea: „*Voi restitui.*” Ce va face? „O voi aduce înapoi, la starea ei originală. O voi aduce înapoi la învățătura originală. O voi aduce înapoi la Cuvântul original. Voi rupe în bucăți toate denomițiile și o voi aduce înapoi la Cuvântul Meu.” Cum? Mai bine nu mai spun nimic. Oprește-te, băiete!

Care

a fost prima organizație? Biserica catolică. Exact. Sau cum este numită în Biblie, în Apocalipsa 17, o curvă. Ce este o curvă? O femeie necredincioasă față de bărbatul ei. Înțelegeți? Aceasta este o biserică necredincioasă Cuvântului.

Ea

este mama curvelor. Ce este aceasta? Același lucru? Vom ajunge la aceasta în următoarele două minute.

Ea

este mama curvelor pentru că s-a organizat, a îndepărtat învățătura Bibliei și a învățat dogmele ei, a desființat poruncile lui Dumnezeu și prin tradițiile ei le-a făcut fără putere. Isus a găsit același lucru. Da, domnilor.

Când

te îndepărtezi de Cuvânt, te îndepărtezi de Dumnezeu, te îndepărtezi de principiile Lui, te îndepărtezi de Duhul Sfânt, te îndepărtezi de tot. Diavolul îți va oferi ceva fals, dar acela nu va putea pune mărturie.

Întoarceți-vă

înapoi la același Mesia! Acesta este Duhul lui Dumnezeu: „*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.*” Aceeași viață care este în viță este și în mlădițe și mlădițele poartă roadele viței. (Ioan 15.5).

Și

ce se va întâmpla? Ce a spus El că va lega în zilele din urmă? Neghina. Este adevărat? Băiete, ei se leagă împreună acum. Consiliul Mondial al Bisericilor i-a prins pe toți, pe pentecostali, pe toți. Ei toți sunt legați împreună pentru ardere. Acesta este adevărul. Separați de grâu. Laudă Domnului pentru aceasta. Așa este, separați de necredință. Nu umblați pe căile lor! Nu urmați învățăturile lor, ci veniți la Cuvânt! Așa este. Nu fiți înspăimântați de semnele lui Dumnezeu, de adevăratele semne ale cerului. Semnele cerului, nu semnele bisericii; semnele cerului, semnele de la Dumnezeu. Nu vă lăsați înspăimântați de acestea, ci stați cu ele. În ordine.

Consiliul

Bisericilor îi unește pe toți împreună. Și ce fac ei? Împlinesc Apocalipsa 13: fac o icoană fiarei. Ce este icoana fiarei? Noi știm că balaurul a stat înaintea femeii gata să-i înghită copilul: Copilul, Omul care urma să conducă lumea cu un toiag de fier, Hristos. El a fost luat la cer și pus pe tronul lui Dumnezeu. Acel balaur care stătea înaintea femeii, este aceeași fiară de la început: Roma. Ce a făcut ea? I-a organizat pe oameni, iar ei au făcut un chip.

Papa

Ioan vrea să unească toate bisericile împreună ca să lupte împotriva comunismului. Dar oricine cunoaște Biblia, știe că Dumnezeu a ridicat comunismul ca să-l ucidă pe curvă. El o urăște și-i va arde în foc și pe copiii ei. Exact. El folosește comunismul la fel cum l-a folosit pe împăratul Nebucadnețar.

Și

bisericile protestante se vor uni împreună și vor face un consiliu al bisericilor, chiar și penticostalii vor intra acolo. De ce? Pentru că nu cunosc Cuvântul. Acesta este adevărul. Cuvântul a promis aceasta.

Dumnezeu

să trimită pe cineva care să spulbere acest lucru și să-i avertizeze pe oameni. Noi suntem chiar în timpul acela. Priviți și vedeți semnele! Ele sunt peste noi, sunt peste tot.

Vă

întrebați ce s-a întâmplat, de ce nu a mers biserica în răpire. Ei bine, în starea de acum nu va fi răpită niciodată. Nu va fi!

Nu

uitați că mireasa lui Adam a fost găsită cu o sămânță străină în ea. Acesta este adevărul, iar mireasa lui Ieșu Hristos a fost găsită la fel. Așa este. Și ce s-a întâmplat? El a divorțat de ea și a pus-o deoparte. Este adevărat? Mireasa lui Hristos este la fel: ea a fost găsită cu sămânța organizației lumesti în ea; nu cu sămânța Evangheliei, ci cu sămânța organizației, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduind puterea Duhului Sfânt și a Cuvântului.

Aici

este semnul timpului din urmă. Dumnezeu va divorța de ea și Își va lua Mireasa Sa cât se poate de sigur. *„Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și la venirea Fiului omului.”*

Priviți!

Ei vor forma o icoană a fiarei... Noi vedem toate acestea. Chiar și președintele catolic... Din câte știu nu este Kennedy, el este un om cumsecade ca și mine sau oricine altcineva. Nu este aceasta.

Nu

era Ahab. El era un tip cumsecade, ci era Izabela din spatele lui. Este biserica Izabelei din spatele lui. Aceasta este. Sigur că da. Acest lucru este chiar în fața voastră. Nu puteți vedea toate lucrurile... Isus spunea să vă uitați la smochinul care înflorește. Evreii au avut o trezire. Ei sunt deja în patria lor, este adevărat? Au moneda lor, steagul lor, și toate celelalte după două mii opt sute de ani. Vedeți? Ei sunt o națiune, smochinul înfrunzește.

Dar

și ceilalți pomi: baptiștii: „Un milion mai mulți ca în '44.” Un Billy Graham tăind în stânga și în dreapta: „Veniți și alăturați-vă! Veniți și alăturați-vă!” Penticostalii sunt la fel: unitarieni, trinitarieni, adunarea Lui și toate celelalte care spun: „Veniți și alăturați-vă! Veniți și alăturați-vă!”

O,

Doamne, unde sunt lucrurile pe care le-a promis Dumnezeu? Unde? Unde sunt acele lucrări biblice despre care a vorbit Dumnezeu și a spus că se vor întâmpla în zilele din urmă? Unde sunt?

Am

ajuns niște organizații reci și formale. Trezirea a trecut peste fiecare dintre ele, dar unde este Mireasa lui Hristos care stă în curăție?

Toate

femeile noastre își coafează părul și poartă tot felul de haine indecente, iar predicatorii nu au nimic de spus cu privire la aceasta, ci rămân formali și indiferenți. Pentru predicatorii aceștia sociali, Evanghelia a devenit un tichet de masă.

Ceea

ce ne trebuie nouă este un om trimis de Dumnezeu care să stea pe Cuvântul lui Dumnezeu și să predice împotriva acestor lucruri, însoțit de semnele și minunile Bibliei lui Dumnezeu. Exact așa. Amin.

Oamenii

aceștia sunt fără coloană vertebrală și se tem să-i spună negrului, negru. Este o rușine. Sunt moderni, independenți și... Mai bine nu mai spun nimic.

Ascultați-mă,

fraților, semnele sunt în jurul vostru. Nu te teme Mireasă micuță, căci Dumnezeu vine! Nu te îngrijora. Toate la timpul lor. Așa trebuie să fie, pentru că așa spune Cuvântul. Priviți!

Isus

a promis că generația aceasta rea și preacurvară va primi un semn. Ei au venit la El și I-au zis: „*Învățătorule, arată-ne un semn.*” Ei au făcut aceasta chiar după ce a vindecat un bolnav și a făcut lucrurile pe care le-a făcut, iar El le-a răspuns: „*Un neam viclean și preacurvar cere un semn, dar nu i se va da alt semn...*” (Matei 16.4).

Câți

știu că imoralitatea de acum este mai mare decât oricând? Câți știu că viclenia este necredință? Este mai multă necredință și curvie decât a fost vreodată, homosexuali, etc. Este adevărat? Perversiune...

Trebuie

să spun aceasta. Femeile noastre pentecostale se îmbracă cu hainele acelea imorale lipite de piele și umblă pe stradă așa. Nu știți că veți fi judecate pentru comiterea adulterului, fiindcă umblați pe stradă așa și sunteți privite de bărbați și chiar și de copii? Ce-i cu voi?

Cineva

mi-a spus: „Frate Branham, oamenii te consideră un proroc.”

„Eu

nu sunt proroc.”

„Dar

oamenii așa te numesc. De ce nu-i înveți pe oameni lucruri mai mari, cum să primească darurile Duhului Sfânt, în loc să vorbește despre cum sunt îmbrăcate femeile și cum se machiază?”

„Cum

să-i învăț Algebra când ei nu cunosc Abecedarul?” Ei nu vor să iasă din grădiniță. Trebuie să alinieze bunul simț cu Cuvântul lui Dumnezeu. Exact așa. Cum credeți că puteți trece în felul acesta? Nu puteți!

De

ce? Pentru că numai cei aleși de Dumnezeu vor auzi: „*Oile Mele ascultă glasul Meu.*” Așa este. Ei cunosc glasul lui Dumnezeu, Cuvântul. Cuvântul face aceasta.

Ei

a spus că generația aceea (și aceasta) va primi un semn. Ce fel de semn? „*După cum Iona a stat în pântecul chitului, Fiul omului va fi în inima pământului.*” Este adevărat? (Matei 16.4).

Ei spuneau: „Individul acesta... Noi trebuie să dăm un răspuns denominațiilor noastre. Trebuie să le răspundem. Ce poate fi? Păi, este un ghicitor. De aceea știe ce este în inimile lor, de aceea le cunoaște gândurile. Este un ghicitor.”

Dar

El le-a spus: „Pentru cei care vor vorbi așa în zilele din urmă, nu va mai fi iertare.” Așa este. Ei L-au numit Beelzebul, domnul dracilor. Așa este. Ei erau înspăimântați de El, este adevărat? Dar Bisericii adevărate, i-a spus: „Nu vă înspăimântați de semnele cerului, fiindcă cei răi, păgânii, necredincioșii sunt înspăimântați de ele.” Vedeți? Noi suntem în timpul în urmă.

Haideți

să vă mai spun ceva înainte de a încheia. Oamenii spun: „Dumnezeu vrea ceva mare și noi vom ridica ceva mare care va costa vreo șase milioane de dolari.” Și apoi vorbim de venirea Domnului. Vedeți? Totul s-a transformat într-o adunătură de denotațiuni și biserici, ca să fie arse în timpul sfârșitului.

Eu

îl provoc pe cel care m-a provocat cu Cuvântul: „Intră în dispută și vei vedea ce se va întâmpla. Vezi dacă poți rezista, iar dacă nu poți, atunci taci!” Așa este.

Noi

vedem că în zilele din urmă se împlinesc ceea ce s-a spus despre zilele lui Noe. Dar nu uitați că în Luca 17.28-30 scrie: *„Ce s-a întâmplat în zilele Sodomei, aiudoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului.”* Este adevărat? Amintiți-vă că Sodoma a fost judecată și arsă. Au avut ei un semn? Sigur că da.

Pretutindeni

există trei categorii de oameni. Aceștia sunt: necredincioșii, formalistii sau cei care se dau drept credincioși și credincioșii adevărați. Aceștia trei au existat întotdeauna.

Isus

a spus: *„Ce s-a întâmplat în zilele Sodomei...”* Același lucru. Vedeți? Mai întâi a vorbit despre zilele lui Noe, când mâncau, beau, se căsătoreau, apoi

spune că la fel a fost în zilele Sodomei, înainte de arderea ei... Acum priviți ce s-a întâmplat înainte de venirea judecății.

El

va trimite un semn chiar înainte de venirea timpului când acea generație va fi arsă. Dar acum nu va mai fi apa, ci focul. Judecata lui Dumnezeu va fi cu foc. Sodoma ce a primit?

Chiar

înainte să cadă focul, Avraam reprezenta Biserica aleasă, fiindcă el era cel ales. Și sămânța lui Avraam este aleasă împreună cu el. Acum, făgăduința a fost făcută pentru Avraam și sămânța lui, seminței spirituale care era în el și care a primit Cuvântul lui Dumnezeu. Orice s-ar fi întâmplat, era Cuvântul lui Dumnezeu, iar Avraam a stat pe El. Aceasta face și sămânța lui Avraam: ea stă pe Cuvânt, nu fuge ca Lot. Înțelegeți?

Acolo

erau sodomiții, cei necredincioși și mai erau „lotiții” sau așa zișii credincioși. Iar afară era Avraam, credinciosul, cel promis și ales.

Într-o

zi au venit la cortul lui Avraam, trei îngeri. Doi s-au dus și au propovăduit un mesaj bun sodomiților, iar în urma acelei propovăduiri au ieșit afară câțiva. Dar Avraam nu a trebuit să fie chemat afară, fiindcă el era deja afară. El nu s-a dus de la început în Sodoma, ci a plecat în urmă cu douăzeci și cinci de ani. Da, domnilor. El a fost chemat afară și a stat în pustie. Cei doi s-au dus și au propovăduit Evanghelia în Sodoma și au scos de acolo doi sau trei.

În

Sodoma s-a dus un mesaj și au fost câteva suflete din acele organizații care au fost salvate. Dar și cei aleși au primit un mesaj: Cuvântul, semnul.

Înțelegeți?

Unul

dintre ei a rămas cu Avraam și a vorbit cu El. (În limba engleză „Avraam” se scrie „Abraham, care are terminația „h-a-m.” Și Omul acela i-a zis lui Abraham: „Abraham, unde este nevastă-ta Sarah?” Și Abraham l-a răspuns: „Este în cortul de la spatele Tău.”

Și

El a spus: „Nu voi ascunde de tine ce voi face, fiindcă ți-am făcut o promisiune. Vedeți? „Eu ți-am dat o făgăduință și o voi împlini. Te voi vizita din nou la anul pe vremea aceasta, iar Sara va fi din nou o femeie tânără și îți va purta fiul.” Vedeți? Acesta era semnul că numai fiul făgăduit avea să vină. Înțelegeți? Avraam aștepta fiul făgăduit. Este adevărat? Așteaptă biserica Fiul făgăduit? Este corect? Care a fost ultimul semn pe care l-a primit Avraam? El a spus: „Voi veni la tine...”

Și

Sara, care era în cort, a râs în sinea ei zicând: „Eu, o femeie bătrână, să mai am plăceri cu domnul meu Avraam care și el este bătrân?” (Geneza 18.12). Ei amândoi erau înaintați în vârstă. Ea avea nouăzeci de ani, iar el avea o sută de ani și nu mai trăiau de multă vreme ca soț și soție. Acesta este motivul pentru care a spus: „Să mai am plăceri cu domnul meu care este și el bătrân ca și mine?”

Biblia

spune că trupul lui Avraam era ca și mort. Așa este. Și pântecul Sarei era mort. Dar, *„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit în credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu.”* (Romani 4.20). De ce? Pentru că știa că El face ceea ce a promis. În felul acesta trebuie să fim și noi. Sămânța lui face la fel ca el; sămânța lui făgăduită, crede la fel ca el.

Dar

când a vorbit El, Sara a râs. Și El a spus: „De ce a râs Sara?” Acolo era

semnul Lui. Acolo era semnul pentru biserică, pentru cei chemați afară. Un Om, un trup de carne, care mânca, pâine, carne de vițel și lapte. A făcut-o? Era El Dumnezeu? Uitați-vă în Biblia voastră și vedeți dacă nu este așa. Vedeți dacă nu era Acela Elohim, Cel ce există prin Sine însuși, Elohim în trup de carne. El este semnul la ce? Elohim înapoi în Mireasă, din nou în trup de carne în timpul din urmă, făcând același lucru. Ce este acesta? Semnul vostru pentru timpul din urmă.

În

Zaharia 14.7 scrie că va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul; nu va fi nici zi, nici noapte; o zi confuză, ca și cum ar fi o zi ploioasă, așa cum este astăzi, dar spre seară se va arăta Lumina.

După

cum am mai spus, civilizația a venit din răsărit și merge spre apus. Același soare care răsare în est, apune în vest. A fost o zi a organizațiilor; am avut suficientă Lumină să ridicăm biserici, școli, spitale, seminarii și așa mai departe. L-am acceptat pe Hristos și ne-am trecut numele în registru și așa mai departe, dar El a spus: „*Spre seară se va arăta Lumina.*” Ce este aceasta? Lumina Evangheliei. Ce? Duhul Sfânt. Ce face? Seceră recolta. În timpul din urmă, Duhul Sfânt va fi revărsat să aducă ploaia târzie, adevărata ploaie. Dar cum veți avea o ploaie când semănați încă semințe denominaționale, aducând mai multă necredință decât oricând? De ce nu plantați sămânța Evangheliei, să aducă puterea lui Dumnezeu în înviere? Acelea sunt semnele timpului din urmă. Aceasta este făgăduința Lui, prieteni.

Haideți

să luăm acum trei semne împreună, să facem trei în confirmare. Pot să vă aduc o duzină. Eu nu cred în ceea ce ei numesc Zodiac, nici în învățătura piramidei și lucrurile acelea. Nu voi vorbi despre acestea, dar pot să vă spun că prima Biblie care a fost scrisă, a fost scrisă în cer. Cu ce începe zodiacul? Cu fecioara, prima venire a lui Hristos, apoi merge prin peștii încrucișați. Ce este aceasta? Epoca sau zodia cancerului. Noi am trecut prin ea. Ce urmează? Zodia Leului, a doua venire a lui Hristos ca Leul din seminția lui Iuda.

Uitați-vă

cum începe piramida, cât de mare este în partea de jos. Acela a fost începutul bisericii. Ce este aceea? Reforma. Mai întâi a venit Luther și a adus reforma. Treapta următoare a fost mai mică: a venit Wesley și a propovăduit sfințirea. După aceea lucrarea a mers mai departe, la fel ca la planta de porumb. Mai întâi a fost bobul care a fost pus în pământ. Apoi au ieșit frunzele. Ce a urmat? Știuletele. Apoi? Același porumb, aceeași viață. „*Voi restitui,*” zice Domnul.” În felul acesta crește lucrarea lui Dumnezeu. La fel ca și cu pomul.

Unii

din pentecostalii de astăzi nici nu-l iau în seamă pe Martin Luther și pe ceilalți reformatori, fiindcă spun că nu au avut Duhul Sfânt. Dar L-au avut. Poate nu L-au avut așa cum Îl avem acum, dar L-au avut. Deci nu strigați. Ce era aceasta? Un trup care creștea de la picioare, apoi a trecut prin părțile importante: plămânii, inima, apoi vine capul. Cine este Capul? Hristos. Înțelepciunea. Cum se mișcă trupul? Prin cap. Amin. Și domnia va fi unde? (Audiența răspunde: *”pe umerii Săi.”*).
Ce sunt umerii Lui? O parte din trupul Lui. Amin.

Atunci

Biserica Sa vorbește în puterea Lui; atunci se întoarce la Biserică puterea apostolică.
Când? Atunci când domnia va fi pe umerii Lui. Judecată. Atunci va veni acea Biserică adevărată. În ce mă privește, cred și încerc să-mi fac partea mea, ca să-l prezint lui Hristos, cum știu mai bine partea pe care am avut-o în epoca mea.

Dacă

ai în buzunar o bancnotă de un dolar, uită-te pe o parte și vei vedea că are sigiliul american, un vultur cu săgeți în cioc. Aceasta este pecetea Statelor Unite, iar pe partea cealaltă este o piramidă. Ca și cap are un ochi mare și strălucitor și este numit „marele sigiliu.”

Ce

alt sigiliu poate fi marele sigiliu, în loc de propriul nostru sigiliu? V-ați gândit vreodată? Uitați-vă și veți vedea că scrie „marele sigiliu.” De ce piramida nu are piatra de încheiere? La fel este și Templul lui Solomon: piatra din vârf a fost respinsă.. Sigur că da. Dar vine jos.

Am

văzut piramidele din Egipt. Acele pietre sunt atât de perfect așezate încât nu intră nici măcar o lamă de bărbierit între ele. Se potrivesc perfect. Nimeni nu știe cum au fost construite ele și sfinxul. Nu se poate spune. Dar vedeți, piatra de încheiere lipsește. Dacă va fi găsită vreodată, piatra din vârf se va potrivi perfect cu întreaga piramidă. Aceasta este Mireasa lui Hristos. Când vine piatra din capul unghiului, pe pământ va fi o Biserică sfântă care să-L primească. Ea va avea o slujbă exact ca și a Lui. Va intra drept acolo și va aduce picioarele, Luther, și totul pentru înviere.

Unii

au adormit în prima strajă, alții în următoarea și așa mai departe până la ultima strajă. Acestea sunt cele șapte epoci ale Bisericii. Dar când va veni Mirele, ei se vor trezi, amin, și se vor ridica din morți în înviere. Noi trăim în timpul din urmă. Luther – neprihănire; Wesley – sfințire, apoi botezul cu Duhul Sfânt. Da. Și la urmă piatra din capul unghiului. Este adevărat? Piatra din capului unghiului a fost în piramidă.

Haideți

să privim arca. Priviți: un etaj, două etaje, trei etaje. Este adevărat? De unde aveau lumină? Unde era fereastra? Sus la ultimul etaj. De acolo va veni puterea lui Dumnezeu la Biserică. Soarele a strălucit prin acea fereastră și Fiul va veni pe acolo în Biserică pe care Dumnezeu o prelucrează și o pregătește, aducând în ea o slujbă prin care va restitui tot ce a mâncat larva, omida și lăcusta, acolo în urmă.

Butucul

a crescut de la Luther, apoi la Wesley, la cincizecime, iar acum sunt prelucrați cei care sunt de la Rusalii și au botezul Duhului Sfânt, iar într-o zi, în acest timp din urmă, va ieși Piatra din capul unghiului, Isus Hristos. Și va trebui să avem o slujbă exact ca a Lui, Duhul Sfânt apropiindu-Se tot mai tare și mai tare și mai tare. Umbra devine atât de aproape de realitate încât la un moment dat se suprapun, umbra și realitatea se suprapun; Biserica și Hristos devin una, fiindcă noi suntem carne din carnea Lui și os din oasele Lui. Amin. Credeți? „Spre seară se va arăta Lumina.” Amin. Aici suntem. Credeți? Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult. Să ne rugăm.

Tatăl

nostru ceresc, suntem la sfârșitul predicii, la sfârșitul notițelor și al mesajului din seara aceasta. Doamne, m-am străduit să vorbesc cât am putut de bine, în felul meu stâlcit. Nu știu dacă am reușit, dar Te rog să-i ajuți Tu să înțeleagă din Cuvânt. Eu pot doar să spun ceea ce ai vorbit Tu aici în Cuvânt, dar nu pot să-L fac viu. Numai Tu poți să faci aceasta, Doamne. Aceasta este sămânța. Te rog s-o uzi. Ți-i prezint Ție, în Numele lui Isus Hristos.

Doamne,

îngăduie să vedem Cuvântul confirmat la fel ca în zilele Sodomei și așa cum a fost cu Domnul nostru. Dacă va fi o venire a lui Mesia și dacă suntem născuți din nou ca fii ai lui Dumnezeu, înfiați, va trebui să intrăm în Biserica Lui ca să fi carne din carnea Lui și os din oasele Lui.

Dumnezeule,

Te rog să Te manifestezi în seara aceasta și să arăți aceste lucruri, pentru ca acest păstor și biserica lui scumpă să poată fi binecuvântați și să știe că semnele timpului de sfârșit sunt aici.

Atunci

nu a mai trecut mult timp până când a fost dat fiul făgăduit. Imediat după ce a fost făcut acel semn în fața bisericii chemate afară, a venit în scenă micuțul

Isaac, acea sămânță împărătească, sămânța cu făgăduința. Numai Lot era înrudit cu acea sămânță.

Doamne,

noi vedem bisericile de astăzi, indiferente și formale, care se organizează: prezbiterieni, metodiști, bapțiști și ceilalți. Mulți sunt fecioare și încearcă să iasă afară. Mulți din scumpii noștri frați penticostali, primesc și se bucură... Sigur, Doamne. Dar înțeleg oamenii cu adevărat că este timpul în care fecioarele adormite vin să cumpere untdelemn și că este chiar timpul în care vine Mirele?

O,

Doamne, trezește biserica! Sunt sigur că o vei face, dar odată când ai privit peste ogor, ai spus: „...*lucrătorii sunt puțini. Rugați pe Domnul secerișului să trimită secerători.*”

Filip

a fost trimis la acel famen. Cu siguranță el a fost trimis acolo de un înger, dar a fost nevoie de mâinile lui Filip. Sigur că da. Noi știm că Pavel era pe drumul Damascului când a trăit acea experiență; apoi a venit o vedenie cu privire la el, dar a fost nevoie de mâinile lui Anania, de biserică, de cei chemați afară. Petru a fost trimis de o vedenie în casa lui Corneliu, dar a fost nevoie de apostol, nu de vedenie sau de înger.

Dumnezeule,

Te rog să-i trezești pe oameni și să-i faci să vadă că făgăduința este aici. Ea a fost dată bisericii. „*Celor ce le veți ierta păcatele, le vor fi iertate.*” (Ioan 20.23). Doamne, noi știm că mulți se pretind, dar ei nu sunt niște apostoli autorizați de Tine, fiindcă nu sunt biblici.

Dumnezeule,

Te rog să Te manifestezi și să ni Te arăți în seara aceasta. Cei care îi cheamă

pe oameni să adere la o biserică, nu citează cuvintele spuse de Petru în Fapte 2. Ei se tem să-i cheme pe oameni la pocăință și să le vorbească de botezul cu Duhul Sfânt. Se tem să facă aceasta pentru că ar fi dați afară din organizația lor.

Dumnezeule,

Te rog să-i trezești pe oameni și să-i faci să vadă ceasul, pentru că se apropie rapid. Acum predăm totul Ție, spre slava Ta. Vorbește-ne, Tată, căci ne predăm în Cuvântul Tău și Te rugăm toate acestea în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

Credeți

Cuvântul? Credeți că este Adevărul? Poate uneori par nervos, dar nu sunt.

Dacă

m-ați vedea că merg pe drum și ați ști că undeva mai încolo este un hop mare, m-ați lăsa să merg cu viteză fără să mă avertizați? Eu cred că nu m-ați lăsa. Exact aceasta fac și eu.

Biserica

a ajuns în criză. Păstorul vede aceasta, corul vede aceasta, și oricine este duhovnicesc poate vedea aceasta. Ce putem face, oameni buni? Ce putem face? Este chiar aici.

Nu

a fost dat alt semn lui Avraam sau altora dintre ei. Ultimul semn a fost dat; Fiul a venit. Isus a spus: „Cum a fost în zilele acelea... *aidoma va fi și la venirea Fiului omului.*” A mințit cumva? Nu putea. El este Dumnezeu și nu poate minți.

Acum

ne vom ruga pentru bolnavi. Câți de aici sunt bolnavi? Să vă văd mâinile. Au fost împărțite numere de rugăciune? Cum? De la unu la o sută? În ordine. Haideți să-i aliniem pe oameni aici. Cine are numărul A-1? Dacă nu te poți ridica, ridică doar mâna și te va aduce cineva aici. Doamna aceea poate veni aici? Cine are numărul A-2? Pe măsură ce strig numerele, să veniți aici.

În ordine. Cine are numărul A-3? Fratele care vine încoace? Cine are numărul A-4? Doamna de aici. Numărul A-5, A-6? În ordine. Opt, nouă, zece? Cine are numărul A-10? Au mai rămas niște oameni. Poate le au ei. Zece, unsprezece, doisprezece, treisprezece, paisprezece? Ridicați mâna ca să vă văd mai repede. Cine are numărul A-15? Șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece, douăzeci? În ordine. Aici sunt numai șaisprezece oameni, nu? În ordine.

Ei bine, vom începe de aici. Câți nu aveți numere de rugăciune și sunteți bolnavi? Ridicați mâna. Peste tot în clădire. În ordine. Câți vreți să promiteți că veți sta în rugăciune timp de câteva minute și că stați liniștiți în rugăciune?

Despre ce am predicat? Despre ultimul semn pe care îl va avea biserica înainte de sfârșitul timpului. Într-o zi va fi diferit. Îl vom auzi pentru ultima dată. În ordine. Câți credeți că acesta este Adevărul? Câți vreți să spuneți? În ordine. Atunci fiți respectuoși. Credeți și nu vă îndoiiți.

Dacă vreți să stați în rugăciune, fiți respectuoși. Vreau să priviți în jur să vedeți dacă nu cumva mai este cineva care are unul din numerele pe care le-am strigat și este surd. Priviți în jur dacă mai sunt numere de rugăciune.

Poate este cineva surd și nu a auzit când l-am strigat. Uite ce târziu s-a făcut. Mă

gândesc că mâine seară nu veți merge nicăieri, ci veți veni din nou aici, nu-i așa? Acum stați liniștiți! Pavel a predicat chiar acest lucru toată noaptea. Sigur. Deci nu ne grăbim. În ordine. Toată lumea să stea în respect și nu vă mai plimbați. Stați pe loc și în liniște. Acum să ne plecăm capetele pentru un moment.

Doamne

Isuse, acum realizez cu ce mă confrunt. Acum realizez că voi fi găsit fie că am spus adevărul, fie că am spus ceva fals. Eu nu mă încred în mine, Doamne, fiindcă mă tem să fac aceasta. Chiar dacă știu că este Cuvântul Tău și știu că este Adevărul, totuși, Tu, Doamne, ești Cel care faci aceasta. Tu ești Cel care mă ajuți. Îngăduie-mi să fac aceasta, Doamne, pentru că altfel nu pot. Ajută-mă, Te rog, fiindcă pentru mine este imposibil să fac aceasta.

Binecuvântează-mă

și iartă greșelile din viața mea. Doamne, iată că sunt aici la o vârstă mijlocie și aș vrea să Te fi slujit mai demult, de când eram doar un băiețel. Aș vrea să pot răscumpăra timpul acela pierdut. Dacă m-ai transforma din nou într-un tânăr, nu aș fi în locul meu. Dacă aș fi din nou tânăr, nu aș ști ce știu acum și nu aș învia împreună cu acești oameni cărora le-am predicat. **Eu trebuie să înviez chiar în această generație și să stau ca martor al Cuvântului**

Tău. Așadar, Doamne, vreau să fiu sincer și onest față de oameni și față de Tine. Iar când vei termina cu mine, primește-l pe robul Tău în pace, Doamne.

Te

rog să mă călăuzești și să mă îndrumi. Binecuvântează-i pe oameni, binecuvântează această biserică, acest păstor scump, pe soția lui, și pe toți oamenii aceștia scumpi de aici, Doamne. Te rog să fii cu ei și să-i faci să vadă că ceea ce am spus este semnul timpului de sfârșit. Doamne, Tu ai dat aceste semne începând din zilele lui Noe. Într-o oră sau două este foarte greu să explic aceste lucruri, dar Te rog pe Tine, Doamne, să le confirmi. Acesta este cel mai important lucru. Să confirmi și să-i faci să înțeleagă că Același Dumnezeu care a făcut acel semn în fața lui Avraam, a Sarei și a bisericii

alese care stătea acolo în deșert, și acum este în acest loc inter-denominațional. Ei nu locuiau în clădiri mărețe și în lauri, ci erau străini și călători și locuiau în corturi. Dar Tu li Te-ai arătat pentru că aveau făgăduința venirii unui fiu.

Și noi o avem, Tată, și o credem. Dacă mă uit în această națiune, câte adultere se comit chiar acum? Câte case sunt destrămate? Câte păcate sunt înfăptuite chiar acum în fața ochilor Tăi, Doamne? Cum aș putea să suport și eu? Doamne, Te rog să-i ierți, pentru că nu știu ce fac, și fii cu noi în Numele lui Isus. Amin.

În ordine. Acum vă rog să fiți atenți pentru un moment. Din câte îmi dau seama, privind peste acest rând nu cunosc pe nimeni, toți îmi sunt străini. Nu îi cunosc și nu știu nimic despre ei.

Dacă privesc peste audiență, îi văd aici pe bunii mei prieteni, fratele și sora Palmer care sunt din Macon sau din Georgia. Îi văd și pe fratele și sora... nu-mi amintesc numele lor... da, fratele Frizinger din Ohio. Așa este.

Îi știu și pe fratele și sora Sothmann, care sunt pe aici pe undeva. I-am auzit spunând „Amin”, dar nu i-am văzut. Sunt aici și fratele și sora Evans. Au văzut că nu sunt destule locuri și s-au dus undeva în spate, împreună cu soția mea și cu copiii. Este aici și fratele Simson, fratele David Wood...

Cei care știu că nu-i cunosc și nu știu nimic despre ei, să ridice mâna. Ridicați mâna. O, sunt peste tot. Să credeți din toată inima.

Aici

este ceva ce vorbește de lângă om. Voi știți aceasta. Uitați-vă la acest rând de rugăciune.

Toți

au ridicat mâinile că sunt străini, iar aici este mâna mea și aici este Biblia, ca martor că ei sunt străini pentru mine.

V-am spus care sunt persoanele pe care le cunosc și pe care le-am recunoscut. Aici, în spatele meu, nu cunosc decât pe fratele Littlefield. Aceea este sora Littlefield? Nu sunt prea sigur. Te rog să mă ierți că te-am trezit noaptea trecută.

Dacă

Duhul Sfânt este în Cuvântul Lui făgăduit, El a promis că în acest timp va da un semn biblic, chiar înaintea venirii Fiului omului, așa cum a fost în zilele Sodomei. Este adevărat? Nu credeți că aici este un grup chemat afară? În toate aceste suișuri și coborâșuri, eu cred că este un grup chemat afară. Eu cred aceasta. Sigur.

Nu

în toată lumea pentecostală, ci vreau să spun că ei există undeva în acel grup. Nu știu unde sunt, dar ei sunt undeva. Nu va mai fi o altă epoca a Bisericii. Aceasta este ultima. Dar Dumnezeu îi va lua pe cei aleși din grupul pentecostal și îi va modela după chipul acelei Pietre... care va trebui să se potrivească exact ca să aducă jos acea Piatră de încheiere. Să urmăriți aceasta. Nu va fi o piatră tăiată în felul acesta, dar se va potrivi perfect. Această Biserică va trebui să aibă aceeași slujbă, fiindcă Isus a mărturisit despre același lucru.

Bine,

să începem. Aceasta este prima persoană?

Aceasta de aici? În ordine, doamnă. Dacă vrei, stai acolo unde ești. Nu trebuie să vii mai în față. Iată că stăm aici un bărbat și o femeie, exact cum a fost când S-a întâlnit Isus cu femeia de la fântână. Eu nu am văzut-o niciodată și

nu știu nimic despre ea. Poate este sănătoasă și a venit aici pentru altcineva, eu nu știu. Dar dacă Duhul Sfânt va...

Dacă

aș putea s-o vindec... Dacă este bolnavă, să zicem de TBC pentru că este mai slabă, aș putea păși în față și să spun: „Lăudat să fie Dumnezeu, îmi pun mâinile peste tine, soră. Ești vindecată în Numele lui Isus.” Dacă Dumnezeu va fi bun și-mi va spune să fac aceasta, o voi face. Dar nu voi păși în față și nu voi spune nimic până nu-mi spune El s-o fac.

Odată

când am ajuns acasă, în fața casei era un grup de oameni, iar un bărbat i-a zis soției mele: „Spune-i fratelui Branham să vină la ușă și să spună că fiica mea va fi bine. Asta-i tot ce-l rog: să vină și să spună aceasta.” Dar eu i-am spus soției mele: „Cum aș putea să spun aceasta? Dacă m-aș duce și i-aș spune aceasta, fără să știu ce spune El, i-aș spune o minciună. Până când nu-mi spune El ce să spun, eu nu pot să fac nimic.” Că presupui ceva, este în ordine, dar aici nu poți merge cu presupuneri.

Eu

nu pot să spun: „Presupun că femeia aceasta se roagă pentru mătușa ei bolnavă.” Aceasta nu va merge, pentru că ea va ști. Poate este chiar așa, dar nu poți merge înainte pe baza unor presupuneri. Nu este corect. Trebuie să fie adevărul, iar aici se poate dovedi dacă este sau nu adevărul.

Nu

uitați că eu sunt fratele vostru și sunt doar un om, dar este darul lui Dumnezeu. Eu cred acest mesaj, cred că El m-a trimis să propovăduiesc acest mesaj și m-am predat Duhului Sfânt, iar Cuvântul Lui este în inima mea. El a spus: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.*” (Ioan 15.7). Nu cine umblă dintr-un loc în altul, ci „cine rămâne în Mine și în cine rămân cuvintele Mele.” Este adevărat?

Acum

aș vrea să vorbesc puțin cu tine, doamnă. Stai puțin aici ca să te pot separa de ceilalți. Domnul nostru a vorbit cu femeia de la fântână, ca să-i prindă duhul și ca să vadă care era problema ei. Când a văzut care era problema ei, i-a spus-o, iar ea a recunoscut că acela era semnul lui Mesia. Ei bine, dacă Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, și tu știi că eu, un om, nu aș putea face aceasta, dacă acest lucru s-ar repeta din nou, nu ar putea fi același semn al lui Mesia? Crezi aceasta, biserică?

Acum

vreau să stau de vorbă cu ea. Eu nu sunt Mesia, ci Mesia vorbește prin mine. Înțelegeți? Eu nu am văzut-o niciodată pe femeie, nu o cunosc și nu știu ce va face El.

Da,

femeia trebuie ajutată repede pentru că altfel va muri. Ea are cancer. Așa este. Ridică mâna dacă este adevărat, ca să știe și audiența. Vrei să-ți spun și unde este? La gât. Așa este. Crezi din toată inima? Atunci accepti...

În

ordine. Tu spui că crezi că El te poate vindeca. Atunci potrivit Bibliei, El a făcut-o deja, dacă crezi aceasta. Este corect acest Cuvânt? Atunci ești vindecată, nu-i așa? Așa este. Amin. Du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.” Uită de aceasta și fii bine. Amin.

Noi

suntem străini unul pentru celălalt, nu te cunosc. Cred că nu te-am văzut niciodată, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Crezi aceasta, nu-i așa? Biblia spune: „...Cine crede...” Fiți respectuoși. Dacă aș păși în față și aș spune: „Doamnă, ești bolnavă...” ea ar putea fi bolnavă, fiindcă de aceea este în rândul de rugăciune. Ar putea fi adevărat. Dar poate ești aici pentru altcineva. Dacă ai fi bolnavă, mi-aș pune mâinile peste tine și aș spune că Isus a zis că aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede: își vor pune mâinile

peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși. Ei bine, acesta este adevărul.

Un

moment. Haideți să vedem adevărarea că El a trimis acea persoană sau nu. Să vedem mai întâi dacă va funcționa sau nu. Să nu uitați că folosind presupunerea, Satan a încercat întotdeauna să dărâme lucrarea lui Dumnezeu. El a făcut aceasta încă din grădina Eden; cu Moab a făcut la fel, iar în prezența lui Isus, Satan a încercat să facă același lucru, aruncând în El cu educația lui ecleziastică și cu cunoștința lui, spunând: Este scris, este scris.”

Dar

Isus i-a replicat înapoi: „*De asemenea este scris,*” și aceasta a funcționat perfect. De ce? Pentru că Cuvântul era în Cuvânt. Aceasta a făcut să funcționeze. Curentul era în fire. Aceasta este diferența.

Acum

trebuie Curent în firul de aici. Vedeți? Eu sunt doar firul, iar Curentul este El. Deci firul este mort fără Curent.

Așadar,

dacă Curentul lui Dumnezeu poate să vină printr-un fir, fratele vostru, și poate să vă spună ceva ce ați făcut, ce trebuia să faceți, sau ceva din trecut, veți ști dacă este adevărat sau nu. Poate sunteți bolnavi, sau poate ceva nu este în ordine și vă spune care este problema, atunci veți ști dacă este adevărat sau nu, așa-i biserică?

Deci,

dacă El poate să-ți spună ceva, știi dacă este adevărat sau nu. Mai mult, tu știi deja ce va fi, dacă ți-a spus aceasta chiar prin Cuvântul Lui. Tot ce trebuie este o adevărare că acest Cuvânt, credința ta, ființa ta și Cuvântul lui Dumnezeu se întâlnesc împreună chiar aici. Înțelegi? Eu sunt numai gura de care se folosește.

Aici

este făgăduința lui Dumnezeu. El a spus că acesta va fi un semn al timpului din urmă. Aici sunt zilele din urmă, noi trăim chiar în acest timp, este adevărat? Duhul Sfânt este prezent chiar acum. Câți ați văzut Lumina aceluia Înger, a acelei Lumini? Ea este chiar acum aici unde stau eu.

Femeia

are ceva la urechi. Ea are probleme cu auzul. Așa este. ridică mâna dacă este adevărat.

Cineva

crede că am ghicit. Întotdeauna prind gândurile acestea. Tu presupui greșit, pentru că nu ghicesc. Mai îngăduiți-mă încă un minut.

Acum

vreau să vorbesc cu tine. Eu nu știu ce a vorbit El, dar este adevărat. Da, este o problemă cu urechile. Și văd o problemă în capul tău, este un fel de durere, o migrenă. Este adevărat, nu-i așa? Și mai este ceva: tu te rogi și pentru altcineva. În seara aceasta ai pe cineva cu tine, este o persoană mai în vârstă. Exact. Și ea are probleme cu urechile. Mă uit chiar acum la ea. Și mai este ceva. Ea are tensiune mare și are artrită. Acesta este adevărul. Ruby, crezi că se va face bine? Tu crezi că te vei face bine? Crezi că te vei face bine, doamnă Crumley? Du-te și crede, pentru că totul este posibil pentru cel ce crede.

Să

credeți. Rostirea numelui ei nu este nimic. Nu i-a spus Isus lui Petru: „Numele tău este Simon și tatăl tău este Iona”? Vedeți? El este Același.

Eu

nu te cunosc, domnule, suntem doi străini unul pentru celălalt. Crezi că Dumnezeu poate să-mi descopere problema ta? Dacă se întâmplă aceasta, crezi că

sunt slujitorul lui Dumnezeu? Dar audiența, va crede?

Un

moment, s-a întâmplat ceva... Nu în audiență. Nu l-am prins prea bine. Dă-mi voie să-ți captez puțin atenția. Tu ești aici pentru altcineva. Persoana aceea nu este aici. Nu este din acest oraș și nici din acest stat, ci este din Carolina. Așa este. Este vorba de soția unui predicator. Ea are cancer la sân, iar tu mijlocești pentru ea. Crezi că va fi bine? Fie ca Isus Hristos să-ți dea aceasta.

Bună

seara. Noi suntem străini unul pentru altul. Crezi că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este viu în seara aceasta? Acum începe în audiență. Pentru mine este greu, fiindcă acum El umblă prin audiență. Prieteni, dacă ați putea crede, L-ați putea vedea pe Duhul lui Dumnezeu acționând chiar acum. Voi încerca să-mi țin atenția asupra oamenilor aliniați aici. Noi suntem străini, așa este. Ai fost internat în spital și ai avut o operație la coloană. Așa este. Vrei să te întorci în Georgia și să fii bine? Vrei aceasta, doamnă Colleen? Coboară-te de pe platformă și crede din toată inima.

Dacă

ți-aș spune că problema ta de la spate a fost vindecată în timp ce stăteai aici? Vei crede? În ordine, atunci du-te și mărturisește aceasta. Spune: „Îți mulțumesc, Doamne.” Du-te și crede.

Tu

ai același lucru. Du-te și crede. Asta-i tot ce trebuie să faci.

Tu

ai probleme cu stomacul. Du-te și mănâncă. Isus Hristos te face bine, dacă crezi din toată inima.

Tu

ai o stare nervoasă care-ți creează probleme la stomac. Crezi din toată inima?
Atunci du-te și mănâncă-ți cina.

Boala

de inimă este ceva ușor pentru Dumnezeu ca s-o vindece. Crezi că El te va face bine? Atunci du-te la loc și spune: „Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai vindecat.”
Da, domnilor.

Nu

te urca acolo pentru că vei avea probleme cu artrita. Dar Dumnezeu te poate vindeca, crezi aceasta? Atunci du-te înapoi și spune: „Îți mulțumesc, Doamne,”
și vei fi bine.

Nervozitatea

este un lucru mare. Crezi că Dumnezeu poate să te vindece de această nervozitate? Du-te, spune: „Îți mulțumesc, Doamne”, și vei fi bine.

Credeți

cu toții, din toată inima? *”Toate lucrurile sunt cu puțință pentru cel ce crede...”* Dar dacă nu ți-aș fi spus nimic altceva decât că vei fi bine, ai crede? Ei bine, atunci du-te înainte, fiindcă ești vindecat oricum...

...

Acel acid din stomac și celelalte lucruri, te-au supărat multă vreme. Crezi că El te face bine? Atunci du-te, mănâncă și fii bine. Crede toată lumea din toată inima?

Doamna

care stă aici cu capul plecat, se roagă. Nu știu cine este, dar se roagă pentru cineva drag, ca să fie salvat. Exact așa este. Dacă crezi din toată inima,

du-te și Dumnezeu îți va răspunde la rugăciune. Cine este doamna de lângă ea? Da, spune-i să creadă, pentru că Dumnezeu a ascultat rugăciunile ei. Amin. Lăudat să fie Domnul. Amin. Credeți? Nu vă îndoiiți. Aveți credință în Dumnezeu.

Ron

Sothmann, tu ești acolo în spate? Pune-ți mâinile peste femeia de lângă tine. Ea are probleme cu rinichii. Crezi că vei fi vindecată, doamnă? Lângă tine stă soțul tău. El are probleme cu ochii. Crezi că va fi vindecat? Pune-ți mâinile peste el. Eu nu-i cunosc, nu i-am văzut niciodată. Crezi din toată inima? Isus Hristos te face bine. Amin. Credeți?

Dumnezeu

poate să te vindece de boala de stomac, de nervii de la stomac. Crezi aceasta? Crezi că te face bine? Primește aceasta, pentru că Isus Hristos te face bine. Amin.

Câți

de aici cred din toată inima? Și sus și jos? Credeți că Acesta este Același Domn și Dumnezeu care a stat cu Avraam în acea zi, când S-a arătat într-un trup omenesc? Nu vedeți că este același Dumnezeu în voi, același Dumnezeu în mine, același semn pe care l-a dat bisericii alese, înainte de sfârșitul timpului? Credeți aceasta? Credeți că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci? Nu credeți că acesta este un semn al venirii Lui? Nu credeți că acesta este un semn că lumea va fi nimicită în curând și va începe Mileniul în care vom domni împreună cu Dumnezeu? Credeți aceasta? Este semnul timpului de sfârșit.

Câte

semințe ale lui Avraam sunt în seara aceasta aici și se odihnesc în Dumnezeu cu acea manta pe ei? Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu a spus: „Aceste semne vor urma sămânța lui Avraam, pe cei ce cred.” Tu ești unul care crede? Ridicați mâinile. Nu contează care este problema voastră, aceasta nu înseamnă nimic.

Nu

contează care este problema ta. Nu înseamnă nimic faptul că ți-am spus ce a fost descoperit pentru tine, fiindcă este nevoie de credința ta ca să aibă loc vindecarea. Înțelegeți? Credința ta face aceasta. Este credința mea în darul lui Dumnezeu care descoperă aceste lucruri, fiindcă Dumnezeu a dat o făgăduință. El mi-a descoperit făgăduința din Cuvântul Său și eu stau pe ea. Înțelegeți ce vreau să spun? Eu stau pe acea făgăduință.

Doamna

care stă aici are probleme cu vezica urinară. Crezi că Dumnezeu te va face bine? În ordine. Poți avea ce ai cerut. Dumnezeu să te binecuvânteze. Erai îngrijorată că nu ai număr de rugăciune. Nu îți mai trebuie nimic, pentru că Dumnezeu te-a făcut bine.

Puteți

înțelege ce vreau să spun? Este peste tot. Credeți? Puneți-vă mâinile unul peste celălalt și rugați-vă unul pentru altul. Eu vă voi asculta. Puneți-vă mâinile unul peste altul și rugați-vă. Vreau să vă văd rugându-vă. Nu te ruga pentru tine, ci roagă-te pentru cel peste care ți-ai pus mâinile. Așa.

Tată

ceresc, Noi am adus adunarea până în momentul acesta. Diavolul ar face orice ca s-o împiedice, dar, Dumnezeule, Tu ne-ai arătat că ești prezent, prin prezența Duhului Sfânt, prin Cuvânt, prin semne biblice, prin Biblia care ne-a dat făgăduința și ne-a spus că aceste lucruri se vor întâmpla în timpul din urmă.

Isus

Hristos, Fiul lui Dumnezeu, cunoaște toate inimile, numele, bolile, și ce este și ce va fi, fiindcă Tu cunoști totul. Oamenii aceștia care stau aici sunt poporul Tău, sunt copiii lui Dumnezeu și Te cred. Ei și-au pus mâinile unii peste alții, fiindcă Tu ai spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.*” Îmi adaug rugăciunea peste a lor și cred împreună cu ei. Cred că le vei da ceea ce

cer, pentru că sunt copiii Tăi. Cred că nu vei refuza un lucru bun pentru cei ce umblă drept înaintea Ta.

Satan,

am ajuns în momentul în care te provoc. Tu ești biruit; ai fost biruit încă de la Calvar, așa că nu ne mai poți arăta nimic altceva decât o înșelăciune. Nu te mai lăsăm să ne înșeli, și punem înaintea noastră Cuvântul lui Dumnezeu care spune: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...*” Oamenii aceștia pretind că au botezul cu Duhul Sfânt. Ei au simțit puterea supranaturală a lui Dumnezeu schimbându-le viețile, au milă unul pentru celălalt și se roagă unul pentru celălalt.

O,

Satan, răule care i-ai făcut pe oamenii aceștia bolnavi, te provoc în Numele lui Isus Hristos să le dai drumul! Ieși afară din ei în Numele lui Isus Hristos! Dă-le drumul! Ieși afară din ei în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ridicați-vă

în picioare și lăudați-L pe Dumnezeu. Ridicați-vă mâinile spre El. Nu contează cât sunteți de infirmi, ridicați-vă oricum. Ridicați-vă și lăudați-L pe Dumnezeu. Amin.

-

Amin -